

1 Regii

¹ Și împăratul David era bătrân și înaintat în vârstă și îl acopereau cu haine, dar nu se încălzea. ² De aceea servitorii săi i-au spus: Să se caute pentru domnul nostru împăratul o tânără fecioară; și ea să stea înaintea împăratului și să îl îngrijească și să se culce la sânul tău, ca domnul meu, împăratul, să aibă căldură. ³ Astfel, au căutat o fată frumoasă în toate ținuturile lui Israel și au găsit pe Abișag, o sunamită, și au adus-o la împărat. ⁴ Și fata era foarte frumoasă și l-a îngrijit pe împărat și i-a servit; dar împăratul nu a cunoscut-o. ⁵ Atunci Adonia, fiul Haghitei, s-a înălțat, spunând: Eu voi fi împărat; și și-a pregătit care și călăreți și cincizeci de oameni să alerge înaintea lui. ⁶ Și tatăl său nu l-a nemulțumit vreodată, spunându-i: De ce ai făcut astfel? Și el de asemenea era un bărbat foarte frumos; și mama lui l-a născut după Absalom. ⁷ Și el s-a sfătuit cu Ioab, fiul Țeruiei, și cu preotul Abiatar; și ei, urmându-l pe Adonia, l-au ajutat. ⁸ Dar preotul Țadoc și Benaia, fiul lui Iehoiada, și profetul Natan și Șimei și Rei și războinicii care aparțineau lui David nu erau cu Adonia. ⁹ Și Adonia a înjunghiat oi și boi și vite îngrășate lângă piatra Zohelet, care este lângă En-Roguel, și a chemat pe toți frații săi, fiii împăratului, și pe toți bărbații lui Iuda, servitorii împăratului; ¹⁰ Dar pe profetul Natan și pe Benaia și pe războinici și pe fratele său, Solomon, nu i-a chemat. ¹¹ De aceea Natan i-a vorbit lui Bat-Șeba, mama lui Solomon, spunând: Nu ai auzit

că Adonia, fiul lui Haghita, domnește și domnul nostru David nu știe aceasta? ¹² De aceea acum, vino, te rog, lasă-mă să îți dau un sfat, ca să îți salvezi viața ta și viața fiului tău, Solomon. ¹³ Du-te și intră la împăratul David și spune-i: Nu ai jurat tu roabei tale, domnul meu, o împărate, spunând: Cu siguranță Solomon, fiul tău, va domni după mine și el va ședea pe tronul meu? De ce atunci Adonia domnește? ¹⁴ Iată, pe când vorbești tu încă acolo cu împăratul, eu de asemenea voi intra după tine și voi confirma cuvintele tale. ¹⁵ Și Bat-Șeba a intrat la împărat în cameră; și împăratul era foarte bătrân; și Abișag sunamita servea împăratului. ¹⁶ Și Bat-Șeba s-a plecat și s-a prosternat înaintea împăratului. Și împăratul a spus: Ce dorești? ¹⁷ Și ea i-a spus: DOMNUL meu, tu ai jurat roabei tale pe DOMNUL Dumnezeu tău, spunând: Negreșit, Solomon, fiul tău, va domni după mine și el va ședea pe tronul meu. ¹⁸ Și acum, iată, Adonia domnește; și acum, domnul meu, împărate, tu nu știi aceasta. ¹⁹ Și el a înjunghiat boi și vite îngrășate și oi din abundență și a chemat pe toți fiii împăratului și pe preotul Abiatar și pe Ioab, căpetenia oștirii, dar pe servitorul tău Solomon nu l-a chemat. ²⁰ Și, domnul meu împărate, ochii întregului Israel sunt asupra ta, ca să le spui cine va ședea pe tronul domnului meu, împăratul, după el. ²¹ Altfel, se va întâmpla, după ce domnul meu, împăratul, va adormi cu părinții săi, că eu și fiul meu, Solomon, vom fi socotiți vinovați. ²² Și, iată, pe când ea încă vorbea cu împăratul, profetul Natan a intrat de asemenea. ²³ Și i-au spus împăratului, spunând:

Iată, pe profetul Natan. Și după ce el a intrat înaintea împăratului, s-a plecat înaintea împăratului cu fața la pământ. ²⁴ Și Natan a spus: DOMNUL meu, împărate, ai spus tu: Adonia va domni după mine și va ședea pe tronul meu? ²⁵ Pentru că a coborât în această zi și a înjunghiat boi și vite îngrășate și oi din abundență și a chemat pe toți fiii împăratului și pe căpeteniile oștirii și pe preotul Abiatar; și, iată, ei mănâncă și beau înaintea lui și spun: Trăiască împăratul Adonia. ²⁶ Dar pe mine, pe mine servitorul tău, și pe preotul Țadoc și pe Benaia, fiul lui Iehoiada, și pe servitorul tău, Solomon, nu ne-a chemat. ²⁷ Este acest lucru făcut de la domnul meu, împăratul, și tu nu ai arătat aceasta servitorului tău, cine va ședea pe tronul domnului meu, împăratul, după el? ²⁸ Atunci împăratul David a răspuns și a zis: Chemați-mi pe Bat-Șeba. Și ea a intrat în prezența împăratului și a stat în picioare înaintea împăratului. ²⁹ Și împăratul a jurat și a spus: Precum DOMNUL trăiește, care a răscumpărat sufletul meu din orice strâmtoare, ³⁰ Chiar precum ți-am jurat pe DOMNUL Dumnezeuul lui Israel, spunând: Negreșit fiul tău, Solomon, va domni după mine și el va ședea pe tronul meu în locul meu; chiar astfel voi face într-adevăr în această zi. ³¹ Atunci Bat-Șeba s-a plecat cu fața până la pământ și a îngenuncheat înaintea împăratului și a spus: Să trăiască domnul meu, împăratul David, pentru totdeauna. ³² Și împăratul David a spus: Chemați-mi pe preotul Țadoc și pe profetul Natan și pe Benaia, fiul lui Iehoiada. Și ei au venit înaintea împăratului. ³³ Împăratul de asemenea le-a spus: Luați cu voi pe

servitorii domnului vostru și puneți pe Solomon, fiul meu, să călărească pe catârul meu și coborâți-l la Ghihon; ³⁴ Și preotul Țadoc și profetul Natan să îl ungă acolo împărat peste Israel; și sunați din trâmbiță și spuneți: Trăiască împăratul Solomon. ³⁵ Atunci să vă urcați după el, ca el să vină și să șadă pe tronul meu, pentru că el va fi împărat în locul meu; și eu l-am rânduit să fie conducător peste Israel și peste Iuda. ³⁶ Și Benaia, fiul lui Iehoiada, a răspuns împăratului și a zis: Amin; așa să spună și DOMNUL Dumnezeuul domnului meu, împăratul. ³⁷ Precum DOMNUL a fost cu domnul meu, împăratul, chiar astfel să fie cu Solomon și să facă tronul lui mai mare decât tronul domnului meu, împăratul David. ³⁸ Astfel preotul Țadoc și profetul Natan și Benaia, fiul lui Iehoiada, și cheretiții și peletii au coborât și l-au făcut pe Solomon să călărească pe catârul împăratului David și l-au adus la Ghihon. ³⁹ Și preotul Țadoc a luat un corn cu untdelemn din tabernacol și l-a uns pe Solomon. Și au sunat din trâmbiță; și tot poporul a spus: Trăiască împăratul Solomon. ⁴⁰ Și tot poporul a urcat după el și poporul cânta din fluiere și se bucura cu mare bucurie, încât pământul se zguduia de sunetul lor. ⁴¹ Și Adonia și toți oaspeții care erau cu el au auzit aceasta pe când terminau de mâncat. Și când Ioab a auzit sunetul trâmbiței, a spus: Pentru ce este acest zgomot al cetății ca fiind în tulburare? ⁴² Și pe când el încă vorbea, iată, a venit Ionatan, fiul preotului Abiatar; și Adonia i-a spus: Intră, pentru că tu ești un bărbat viteaz și aduci vești bune. ⁴³ Și Ionatan a răspuns și i-a zis

lui Adonia: Într-adevăr, domnul nostru, împăratul David, l-a făcut pe Solomon împărat. ⁴⁴ Și împăratul a trimis cu el pe preotul Ţadoc și pe profetul Natan și pe Benaia, fiul lui Iehoiada, și pe cheretiți și pe peletiți și l-au făcut să călărească pe catărul împăratului; ⁴⁵ Și preotul Ţadoc și profetul Natan l-au uns împărat în Ghihon; și s-au urcat de acolo bucurându-se, astfel încât cetatea a răsunat din nou. Acesta este zgomotul pe care voi l-ați auzit. ⁴⁶ Și de asemenea Solomon șade pe tronul împărăției. ⁴⁷ Și mai mult, servitorii împăratului au venit să îl binecuvânteze pe domnul nostru, împăratul David, spunând: Dumnezeu să facă numele lui Solomon mai bun decât numele tău și să facă tronul lui mai mare decât tronul tău. Și împăratul s-a aplecat pe pat. ⁴⁸ Și de asemenea astfel a spus împăratul: Binecuvântat fie DOMNUL Dumnezeul lui Israel, care a dat pe unul să șadă pe tronul meu în această zi, și ochii mei văd aceasta. ⁴⁹ Și toți oaspeții care erau cu Adonia s-au înspăimântat și s-au ridicat și au mers fiecare pe calea sa. ⁵⁰ Și Adonia s-a temut din cauza lui Solomon și s-a ridicat și a mers și s-a apucat de coarnele altarului. ⁵¹ Și i s-a spus lui Solomon, zicând: Iată, Adonia se teme de împăratul Solomon; fiindcă, iată, s-a apucat de coarnele altarului, spunând: Să îmi jure împăratul Solomon astăzi că nu va omorî pe servitorul său cu sabia. ⁵² Și Solomon a spus: Dacă se va arăta bărbat demn, nu va cădea un fir de păr de-al lui la pământ; dar dacă se va găsi în el stricăciune, va muri. ⁵³ Astfel împăratul Solomon a trimis, și ei l-au coborât de la altar. Și el a venit și s-a aplecat

Înainte împăratului Solomon; și Solomon i-a spus:
Du-te acasă!

2

¹ Și s-au apropiat zilele lui David să moară; și el i-a poruncit lui Solomon, fiul său, spunând: ² Eu merg pe calea întregului pământ; tu fii tare de aceea și arată-te bărbat; ³ Și păzește porunca DOMNULUI Dumnezeuul tău, de a umbla în căile lui, de a ține statutele lui și poruncile lui și judecățile lui și mărturiile lui, precum este scris în legea lui Moise, ca să prosperi în tot ceea ce faci și oriunde te întorci; ⁴ Ca DOMNUL să continue cuvântul său pe care l-a vorbit referitor la mine, spunând: Dacă ai tăi copii vor lua seama la calea lor, pentru a umbla înaintea mea în adevăr cu toată inima lor și cu tot sufletul lor, nu vei fi lipsit (a spus el) de un bărbat pe tronul lui Israel. ⁵ Mai mult, tu știi de asemenea ce mi-a făcut Ioab, fiul Țeruiei, și ce a făcut celor două căpetenii ale oștirilor lui Israel: lui Abner, fiul lui Ner, și lui Amasa, fiul lui Ieter, pe care i-a ucis și a vărsat sângele de război pe timp de pace, și a pus sângele de război pe brâuul lui, care era pe coapsele lui și pe sandalele lui care erau în picioarele lui. ⁶ Fă de aceea conform înțelepciunii tale și nu lăsa capul său alb să coboare în pace în mormânt. ⁷ Dar arată bunătate față de fiii lui Barzilai galaaditul și ei să fie dintre cei care mănâncă la masa ta, pentru că astfel ei au venit la mine când am fugit din fața fratelui tău, Absalom. ⁸ Și, iată, tu ai cu tine pe Șimei, fiul lui Ghera, un beniamit din Bahurim, care m-a blestemat cu un blestem apăsător în ziua când am mers la Mahanaim; dar el a coborât să

mă întâlnească la Iordan și i-am jurat pe DOMNUL, spunând: Nu te voi da la moarte prin sabie. ⁹ De aceea acum, nu îl lăsa fără vină, pentru că tu ești un om înțelept și știi ce trebuie să îi faci; dar capul său alb să îl cobori în mormânt cu sânge. ¹⁰ Astfel, David a adormit cu părinții săi și a fost îngropat în cetatea lui David. ¹¹ Și zilele cât David a domnit peste Israel au fost patruzeci de ani: șapte ani a domnit în Hebron și treizeci și trei de ani a domnit în Ierusalim. ¹² Atunci Solomon a șezut pe tronul lui David, tatăl său; și împărăția a fost întemeiată, foarte mult. ¹³ Și Adonia, fiul lui Haghita, a venit la Bat-Șeba, mama lui Solomon. Și ea a spus: Vii cu pace? Și el a spus: Cu pace. ¹⁴ Iar el a mai spus: Am ceva să îți spun. Iar ea a zis: Spune. ¹⁵ Iar el a zis: Tu știi că împărăția era a mea și că tot Israelul și-a îndreptat fața către mine, ca să domnesc; totuși, împărăția s-a întors și a devenit a fratelui meu, pentru că era a lui de la DOMNUL. ¹⁶ Și acum am o singură rugămintă la tine, nu mă refuza. Iar ea i-a zis: Spune. ¹⁷ Iar el a zis: Vorbește, te rog, împăratului Solomon, (pentru că el nu îți va spune nu) ca să îmi dea pe sunamita Abișag de soție. ¹⁸ Și Bat-Șeba a spus: Bine, voi vorbi împăratului pentru tine. ¹⁹ Bat-Șeba de aceea a intrat la împăratul Solomon pentru a-i vorbi pentru Adonia. Și împăratul s-a ridicat să o întâlnească și s-a aplecat înaintea ei și a șezut pe tronul său; și a făcut să fie pus un tron pentru mama împăratului; și ea a șezut la dreapta lui. ²⁰ Atunci ea a spus: Am o mică rugămintă la tine; te rog, nu îmi spune nu. Și împăratul i-a zis: Cere, mama mea, pentru că nu îți

voi spune nu. ²¹ Și ea a zis: Sunamita Abișag să îmi fie dată lui Adonia, fratele tău, de soție. ²² Și împăratul Solomon a răspuns și i-a zis mamei sale: Și pentru ce ceri pe sunamita Abișag pentru Adonia? Cere pentru el și împărăția, pentru că el este fratele meu mai mare; chiar pentru el și pentru preotul Abiatar și pentru Ioab, fiul Țeruiei. ²³ Atunci împăratul Solomon a jurat pe DOMNUL, spunând: Dumnezeu să îmi facă astfel și încă mai mult, dacă Adonia nu a vorbit acest cuvânt împotriva vieții lui. ²⁴ De aceea acum, precum DOMNUL trăiește, care m-a întemeiat și m-a pus pe tronul lui David, tatăl meu, și care mi-a făcut o casă, precum a promis, că Adonia va fi dat la moarte în această zi. ²⁵ Și împăratul Solomon a trimis prin mâna lui Benaia, fiul lui Iehoiada; și el a căzut asupra lui încât acela a murit. ²⁶ Și împăratul i-a spus preotului Abiatar: Du-te la Anatot, la câmpurile tale, pentru că tu ești demn de moarte; dar în acest timp nu te voi da la moarte, pentru că ai purtat chivotul DOMNULUI DUMNEZEU înaintea lui David, tatăl meu, și deoarece ai fost chinuit în tot ce s-a chinuit tatăl meu. ²⁷ Astfel Solomon l-a alungat pe Abiatar din a fi un preot DOMNULUI, ca să îplinească cuvântul DOMNULUI, pe care l-a spus referitor la casa lui Eli în Șilo. ²⁸ Atunci veștile au venit la Ioab, pentru că Ioab se întorsese după Adonia, deși nu se întorsese după Absalom. Și Ioab a fugit la tabernacolul DOMNULUI și a apucat coarnele altarului. ²⁹ Și i s-a spus împăratului Solomon că Ioab a fugit la tabernacolul DOMNULUI; și, iată, el este lângă altar. Atunci Solomon a trimis pe

Benaia, fiul lui Iehoiada, spunând: Du-te, cazi asupra lui. ³⁰ Și Benaia a venit la tabernacolul DOMNULUI și i-a zis: Astfel spune împăratul: Ieși afară. Iar el a spus: Nu, ci voi muri aici. Și Benaia a adus din nou cuvânt împăratului, spunând: Astfel a zis Ioab și astfel mi-a răspuns. ³¹ Și împăratul i-a zis: Fă precum a spus și cazi asupra lui și îngroapă-l; ca să îndepărtezi de la mine și de la casa tatălui meu, sângele nevinovat, pe care l-a vărsat Ioab. ³² Și DOMNUL să întoarcă sângele lui asupra capului său, care a căzut asupra a doi bărbați mai drekți și mai buni decât el și i-a ucis cu sabia, tatăl meu, David, neștiind de aceasta, adică pe Abner, fiul lui Ner, căpetenia oștirii lui Israel și pe Amasa, fiul lui Ieter, căpetenia oștirii lui Iuda. ³³ Sângele lor să se întoarcă asupra capului lui Ioab și asupra capului seminței lui pentru totdeauna; dar asupra lui David și asupra seminței lui și asupra casei lui și asupra tronului său, să fie pace de la DOMNUL pentru totdeauna. ³⁴ Astfel Benaia, fiul lui Iehoiada, s-a urcat și a căzut asupra lui și l-a ucis; iar el a fost îngropat în casa lui în pustie. ³⁵ Și împăratul l-a pus pe Benaia, fiul lui Iehoiada, în locul lui peste oștire; și pe preotul Ţadoc, împăratul l-a pus în locul lui Abiatar. ³⁶ Și împăratul a trimis și l-a chemat pe Şimei și i-a spus: Zideşte-ţi o casă în Ierusalim și locuieşte acolo și să nu ieşi de acolo nici încoace nici încolo. ³⁷ Pentru că va fi, că în ziua când ieşi afară și treci peste pârâul Chedron, să ştii într-adevăr că vei muri negreşit; sângele tău va fi asupra capului tău. ³⁸ Și Şimei i-a zis împăratului: Spusa este bună; precum domnul meu împăratul

a spus, astfel servitorul tău va face. Și Șimei a locuit în Ierusalim multe zile. ³⁹ Și s-a întâmplat, la sfârșitul a trei ani, că doi dintre servitorii lui Șimei au fugit la Achiș, fiul lui Maaca, împăratul din Gat. Și ei i-au spus lui Șimei, zicând: Iată, servitorii tăi sunt în Gat. ⁴⁰ Și Șimei s-a ridicat și și-a înșeuat măgarul și a mers la Gat, la Achiș, să îi caute pe servitorii săi; și Șimei a mers și i-a adus pe servitorii săi din Gat. ⁴¹ Și i s-a spus lui Solomon că Șimei mersese din Ierusalim la Gat și s-a întors. ⁴² Și împăratul a trimis și l-a chemat pe Șimei și i-a spus: Nu te-am pus eu să juri pe DOMNUL și nu te-am avertizat, spunând: Să știi negreșit, că în ziua când vei ieși afară și vei umbla înapoi și încolo, vei muri negreșit? Și tu mi-ai spus: Cuvântul pe care l-am auzit este bun. ⁴³ De ce atunci nu ai păzit jurământul DOMNULUI și porunca pe care ți-am poruncit-o? ⁴⁴ Împăratul i-a mai spus lui Șimei: Cunoști toată stricăciunea, la care inima ta este martoră, pe care i-ai făcut-o lui David, tatăl meu: de aceea DOMNUL să întoarcă răutatea ta asupra capului tău; ⁴⁵ Și împăratul Solomon să fie binecuvântat și tronul lui David să fie întemeiat înaintea DOMNULUI pentru totdeauna. ⁴⁶ Astfel împăratul i-a poruncit lui Benaia, fiul lui Iehoiada, și el a fost acela care a ieșit și a căzut asupra lui și acela a murit. Și împărăția a fost întemeiată, în mâna lui Solomon.

3

¹ Și Solomon s-a înrudit prin căsătorie cu Faraon, împăratul Egiptului, și a luat pe fiica lui Faraon și a adus-o în cetatea lui David, până avea să

termine de zidit casa lui și casa DOMNULUI și zidul Ierusalimului de jur împrejur. ² Numai că poporul sacrifica pe înălțimi, deoarece nu era zidită o casă numelui DOMNULUI până în acele zile. ³ Și Solomon îl iubea pe DOMNUL, umblând în statutele lui David, tatăl său, numai că sacrifica și ardea tămâie pe înălțimi. ⁴ Și împăratul a mers la Gabaon pentru a sacrifica acolo, pentru că aceasta era înălțimea cea mare; o mie de ofrande arse a oferit Solomon pe acel altar. ⁵ La Gabaon, DOMNUL i-a apărut lui Solomon într-un vis noaptea; și Dumnezeu a spus: Cere ce dorești să îți dau. ⁶ Și Solomon a spus: Tu ai arătat servitorului tău David, tatăl meu, mare milă, conform umblării lui înaintea ta în adevăr și în dreptate și în integritate a inimii față de tine; și ai păstrat pentru el această mare bunătate, că i-ai dat un fiu să șadă pe tronul său, așa cum este în această zi. ⁷ Și acum, DOAMNE Dumnezeul meu, tu l-ai făcut pe servitorul tău împărat în locul lui David, tatăl meu; și eu sunt doar un copil mic; nu știu cum să ies sau să intru. ⁸ Și servitorul tău este în mijlocul poporului tău pe care l-ai ales, un popor mare, care nu poate fi numărat nici socotit din cauza mulțimii lui. ⁹ Dă de aceea servitorului tău o inimă care înțelege pentru a judeca pe poporul tău, ca să discern între bine și rău, pentru că cine poate judeca pe acest mare popor al tău? ¹⁰ Și vorbirea i-a plăcut DOMNULUI, că Solomon a cerut acest lucru. ¹¹ Și Dumnezeu i-a spus: Pentru că ai cerut acest lucru și nu ai cerut pentru tine viață lungă, nici nu ai cerut bogății pentru tine, nici nu ai cerut viața dușmanilor tăi,

ci ai cerut pentru tine înțelegere pentru a discerne judecata, ¹² Iată, am făcut conform cuvintelor tale; iată, ți-am dat o inimă înțeleaptă și care înțelege, astfel încât nu a fost nimeni ca tine înaintea ta, nici nu se va ridica după tine vreunul ca tine. ¹³ Și ți-am dat de asemenea ceea ce nu ai cerut: deopotrivă bogății și onoare, astfel încât nu va fi nimeni printre împărați ca tine în toate zilele tale. ¹⁴ Și dacă vei umbla în căile mele, pentru a păzi statutele mele și poruncile mele, precum David, tatăl tău, a umblat, atunci îți voi lungi zilele. ¹⁵ Și Solomon s-a trezit; și, iată, acesta a fost un vis. Și a venit la Ierusalim și a stat în picioare înaintea chivotului legământului DOMNULUI și a oferit ofrande arse și a oferit ofrande de pace și a făcut un ospăț tuturor servitorilor săi. ¹⁶ Atunci au venit acolo două femei curve, la împărat, și au stat în picioare înaintea lui. ¹⁷ Și o femeie a spus: O domnul meu, eu și femeia aceasta locuiam într-o singură casă; și eu am născut un copil cu ea în casă. ¹⁸ Și s-a întâmplat, a treia zi după ce am născut, că a născut și această femeie; și noi eram împreună; nu era niciun străin cu noi în casă, în afară de noi amândouă în casă. ¹⁹ Și copilul acestei femei a murit noaptea, pentru că ea s-a culcat pe el. ²⁰ Și ea s-a sculat la miezul nopții și a luat pe fiul meu de lângă mine pe când roaba ta dormea și l-a culcat la sânul ei și l-a culcat pe copilul ei mort la sânul meu. ²¹ Și după ce m-am sculat dimineața să alăptez pe copilul meu, iată, era mort; dar când m-am uitat atent la el dimineața, iată, nu era fiul meu, pe care îl născusem. ²² Și cealaltă femeie a

spus: Ba nu, ci fiul meu este cel viu și cel mort este fiul tău. Și aceasta a spus: Nu; ci fiul tău este cel mort și cel viu este fiul meu. Astfel vorbeau ele înaintea împăratului. ²³ Atunci a spus împăratul: Una spune: Acesta este fiul meu care trăiește și fiul tău este cel mort; și cealaltă spune: Ba nu; ci fiul tău este cel mort și fiul meu este cel viu. ²⁴ Și împăratul a spus: Aduceți-mi o sabie. Și au adus o sabie înaintea împăratului. ²⁵ Și împăratul a spus: Tăiați pe copilul cel viu în două și dați jumătate uneia și jumătate celeilalte. ²⁶ Atunci a vorbit împăratului femeia al căreia era copilul cel viu, pentru că tânjea în adâncurile ei după fiul ei, și a spus: O domnul meu, dă-i ei copilul cel viu și nicidecum să nu îl ucizi. Dar cealaltă a spus: Să nu fie nici al meu nici al tău, tăiați-l. ²⁷ Atunci împăratul a răspuns și a zis: Dați-i celei dintâi copilul cel viu și nicidecum să nu îl ucideți, ea este mama lui. ²⁸ Și tot Israelul a auzit de judecata pe care împăratul o judecase; și s-au temut de împărat, pentru că au văzut că înțelepciunea lui Dumnezeu era în el, pentru a face judecată.

4

¹ Astfel împăratul Solomon era împărat peste tot Israelul. ² Și aceștia erau prinții pe care îi avea: Azaria, fiul preotului Țadoc, ³ Elihoref și Ahia, fiii lui Șișa, scribi; Iosafat, fiul lui Ahilud, cronicarul. ⁴ Și Benaia, fiul lui Iehoiada, era peste oștire; și Țadoc și Abiatar erau preoții; ⁵ Și Azaria, fiul lui Natan, era peste ofițeri; și Zabud, fiul lui Natan, era întâiul dintre ofițeri și prieten al împăratului; ⁶ Și Ahișar era peste gospodărie; și Adoniram, fiul

lui Abda, era peste taxă. ⁷ Și Solomon avea doisprezece ofițeri peste tot Israelul, care se îngrijau de merindele împăratului și ale casei sale; fiecare făcea provizii o lună pe an. ⁸ Și acestea sunt numele lor: Fiul lui Hur, în muntele lui Efraim; ⁹ Fiul lui Decher, în Macaș și în Șaalbim și în Bet-Șemeș și în Elon-Bet-Hanan; ¹⁰ Fiul lui Hesed, în Arubot; lui îi aparținea Soco și toată țara Hefer; ¹¹ Fiul lui Abinadab, în toată regiunea Dorului; care avea pe Tafat, fiica lui Solomon, de soție; ¹² Baana, fiul lui Ahilud, lui îi aparținea Taanac și Meghido și tot Bet-Șeanul, care este lângă Țartan sub Izreel, de la Bet-Șean până la Abel-Mehola, până dincolo de Iocmeam; ¹³ Fiul lui Gheber, în Ramot-Galaad; lui îi aparțineau orașele lui Iair, fiul lui Manase, care sunt în Galaad; lui de asemenea îi aparținea regiunea Argob, care este în Basan, șaizeci de cetăți mari cu ziduri și zăvoare de aramă; ¹⁴ Ahinadab, fiul lui Ido, avea Mahanaim; ¹⁵ Ahimaș era în Neftali; el de asemenea a luat pe Basmat, fiica lui Solomon, de soție; ¹⁶ Baana, fiul lui Hușai, era în Așer și în Bealot; ¹⁷ Iosafat, fiul lui Paruah, în Isahar; ¹⁸ Șimei, fiul lui Ela, în Benjamin; ¹⁹ Gheber, fiul lui Uri, era în țara Galaad, în țara lui Sihon, împăratul amoriților, și a lui Og, împăratul Basanului, și el era singurul ofițer în țară. ²⁰ Iuda și Israel erau mulți, ca nisipul care este lângă mare ca mulțime, mâncând și bând și bucurându-se. ²¹ Și Solomon a domnit peste toate împărățiile de la râu până la țara filistenilor și până la granița Egiptului; ei au adus daruri și i-au servit lui Solomon în toate zilele vieții sale. ²² Și proviziile lui Solomon pentru

o zi erau treizeci de măsuri de floarea făinii și șaiszeci de măsuri de făină, ²³ Zece boi grași și douăzeci de boi de pe pășuni și o sută de oi, în afară de cerbi și de căprioare și de ciute și de păsări îngrășate. ²⁴ Pentru că el avea stăpânire peste toată regiunea de această parte a râului: de la Tifsah chiar până la Gaza, peste toți împărații de această parte a râului; și avea pace în fiecare parte de jur împrejurul lui. ²⁵ Și Iuda și Israel au locuit în siguranță, fiecare sub via sa și sub smochinul său, de la Dan până la Beer-Șeba, în toate zilele lui Solomon. ²⁶ Și Solomon avea patruzeci de mii de iesle de cai pentru carele sale și douăsprezece mii de călăreți. ²⁷ Și acei ofițeri se îngrijeau de merinde pentru împăratul Solomon și pentru toți cei care veneau la masa împăratului Solomon, fiecare în luna sa; nu le lipsea nimic. ²⁸ Orz de asemenea și paie pentru cai și dromaderi le aduceau la locul unde erau ofițerii, fiecare conform poruncii lui. ²⁹ Și Dumnezeu i-a dat lui Solomon înțelepciune și foarte multă înțelegere și o inimă largă, ca nisipul care este pe țărmul mării. ³⁰ Și înțelepciunea lui Solomon a întrecut înțelepciunea tuturor copiilor țării din est și toată înțelepciunea Egiptului. ³¹ Pentru că el era mai înțelept decât toți oamenii; decât Etan ezrahitul și Heman și Calcol și Darda, fiii lui Mahol; și faima lui era în toate națiunile de jur împrejur. ³² Și a rostit trei mii de proverbe; și cântările lui au fost o mie cincispe. ³³ Și a vorbit despre copaci, de la cedrul care este în Liban chiar până la isopul care răsare din zid; a vorbit de asemenea despre animale și despre păsări și despre târâtoare și de-

spre pești. ³⁴ Și au venit dintre toate popoarele să audă înțelepciunea lui Solomon, de la toți împărații pământului, care auziseră de înțelepciunea lui.

5

¹ Și Hiram, împăratul Tirului, i-a trimis pe servitorii săi la Solomon, pentru că auzise că îl unseseră împărat în locul tatălui său; căci Hiram îl iubise întotdeauna pe David. ² Și Solomon a trimis la Hiram, spunând: ³ Cunoști că David, tatăl meu, nu a putut să construiască o casă pentru numele DOMNULUI Dumnezeuul său din cauza războaielor care erau în jurul său de fiecare parte, până când DOMNUL i-a pus sub talpa picioarelor sale. ⁴ Dar acum DOMNUL Dumnezeuul meu mi-a dat odihnă de fiecare parte, astfel încât nu este niciun potrivnic, niciun eveniment rău. ⁵ Și, iată, sunt hotărât să construiesc o casă pentru numele DOMNULUI Dumnezeuul meu, precum DOMNUL i-a vorbit lui David, tatăl meu, spunând: Fiul tău, pe care îl voi pune pe tronul tău în locul tău, el va clădi o casă pentru numele meu. ⁶ De aceea acum poruncește ca ei să taie pentru mine cedri din Liban; și servitorii mei să fie împreună cu servitorii tăi; și ție îți voi da plată pentru servitorii tăi, conform cu tot ceea ce vei rândui, pentru că tu știi că între noi nu este vreunul care să se priceapă să taie lemnărie ca sidonienii. ⁷ Și s-a întâmplat, după ce Hiram a auzit cuvintele lui Solomon, că s-a bucurat mult și a spus: Binecuvântat fie DOMNUL în această zi, care i-a dat lui David un fiu înțelept peste acest popor mare. ⁸ Și Hiram a trimis la Solomon, spunând: Am luat în considerare lucrurile pentru care ai trimis

la mine; și îți voi împlini toată dorința ta referitor la lemnăria de cedru și referitor la lemnăria de brad. ⁹ Servitorii mei le vor coborî din Liban la mare; și le voi trimite pe mare în plute până la locul pe care mi-l vei rândui și voi face să fie desfăcute acolo și le vei primi; și tu să îmi îplinești dorința mea, dând mâncare casei mele. ¹⁰ Astfel Hiram i-a dat lui Solomon lemne de cedru și lemne de brad conform cu toată dorința lui. ¹¹ Și Solomon i-a dat lui Hiram douăzeci de mii de măsuri de grâu ca mâncare casei lui și douăzeci de măsuri de untdelemn pur: astfel i-a dat Solomon lui Hiram an de an. ¹² Și DOMNUL i-a dat lui Solomon înțelepciune, precum îi promisese; și era pace între Hiram și Solomon: și cei doi au făcut alianță împreună. ¹³ Și împăratul Solomon a ridicat un tribut de oameni din tot Israelul; și tributul de oameni a fost treizeci de mii de bărbați. ¹⁴ Și i-a trimis în Liban pe rând, câte zece mii pe lună pe rânduri; o lună erau în Liban și două luni acasă; și Adoniram era peste tributul de oameni. ¹⁵ Și Solomon avea șaptezeci de mii de purtători de poveri și optzeci de mii de cioplitori, în munți; ¹⁶ În afară de mai marii ofițeri ai lui Solomon care erau peste lucrare, el avea trei mii trei sute, care conduceau poporul care lucra în lucrare. ¹⁷ Și împăratul a poruncit și ei au adus pietre mari, pietre de preț și pietre cioplite, pentru a pune temelia casei. ¹⁸ Și constructorii lui Solomon și constructorii lui Hiram și pietrarii le-au cioplit; astfel ei au pregătit lemnele și pietrele pentru a construi casa.

6

¹ Și s-a întâmplat în al patru sute optzecilea an după ce copiii lui Israel au ieșit din țara Egiptului, în al patrulea an al domniei lui Solomon peste Israel, în luna Ziv, care este a doua lună, că el a început construirea casei DOMNULUI. ² Și casa pe care împăratul Solomon a construit-o pentru DOMNUL, lungimea acesteia era de șaiszeci de coți și lățimea acesteia de douăzeci de coți și înălțimea acesteia de treizeci de coți. ³ Și porticul în fața templului casei era de douăzeci de coți în lungime, conform lățimii casei; și de zece coți era lățimea acestuia în fața casei. ⁴ Și pentru casă a făcut ferestre cu lumini înguste. ⁵ Și pe zidul casei a construit camere de jur împrejur, pe zidurile casei de jur împrejur, deopotrivă ale templului și ale oracolului; și a făcut camere de jur împrejur; ⁶ Camera cea mai de jos era largă de cinci coți și cea din mijloc era largă de șase coți și cea de-a treia era largă de șapte coți, pentru că pe exteriorul zidului casei a făcut ieșituri înguste de jur împrejur, încât bârnele să nu fie prinse în zidurile casei. ⁷ Și casa, când a fost în construcție, a fost construită din piatră pregătită înainte de a fi adusă acolo; astfel încât nici ciocan, nici secure, nici vreo unealtă de fier nu a fost auzită în casă, în timp ce a fost în construcție. ⁸ Ușa pentru camera din mijloc era în partea dreaptă a casei; și se urcau pe scări în spirală la camera din mijloc și de la cea din mijloc la a treia. ⁹ Astfel a construit casa și a terminat-o; și a acoperit casa cu bârne și cu scânduri de cedru. ¹⁰ Și apoi a construit camere împrejurul întregii case, de cinci coți înălțime; și erau prinse

de casă cu lemnărie de cedru. ¹¹ Și cuvântul DOMNULUI a venit la Solomon, spunând: ¹² Referitor la această casă pe care o construiești, dacă vei umbla în statutele mele și vei împlini judecățile mele și vei păzi toate poruncile mele pentru a umbla în ele, atunci cu tine voi împlini cuvântul meu, pe care l-am vorbit lui David, tatăl tău. ¹³ Și voi locui printre copiii lui Israel și nu voi părăsi pe poporul meu, Israel. ¹⁴ Astfel Solomon a construit casa și a terminat-o. ¹⁵ Și a construit zidurile casei pe interior cu scânduri de cedru, deopotrivă podeaua casei și zidurile tavanului; și le-a acoperit pe interior cu lemn și a acoperit podeaua casei cu poște de brad. ¹⁶ Și a construit douăzeci de coți pe părțile casei, deopotrivă podeaua și pereții cu scânduri de cedru; le-a construit chiar pentru ea pe interior, pentru oracol, pentru locul sfânt. ¹⁷ Și casa, care este templul dinaintea sa, era lungă de patruzeci de coți. ¹⁸ Și cedrul casei pe interior era sculptat cu noduri și flori deschise; totul era de cedru; nu se vedea piatră. ¹⁹ Și oracolul l-a pregătit în interiorul casei, pentru a pune acolo chivotul legământului DOMNULUI. ²⁰ Și oracolul în partea din față era de douăzeci de coți în lungime și de douăzeci de coți în lățime și de douăzeci de coți în înălțime; și l-a placat cu aur pur; și astfel a acoperit altarul de cedru. ²¹ Astfel Solomon a placat interiorul casei cu aur pur; și a făcut o despărțire prin lanțurile de aur dinaintea oracolului; și l-a placat cu aur. ²² Și toată casa a placat-o cu aur, până când a terminat toată casa; de asemenea tot altarul care era lângă oracol l-a placat cu aur.

²³ Și în interiorul oracolului a făcut doi heruvimi din lemn de măslin, fiecare de zece coți înălțime. ²⁴ Și de cinci coți era o aripă a heruvimului și de cinci coți cealaltă aripă a heruvimului, de la vârful unei aripi până la vârful celeilalte aripi erau zece coți. ²⁵ Și celălalt heruvim era de zece coți; amândoi heruvimii erau de aceeași măsură și de aceeași mărime. ²⁶ Înălțimea unui heruvim era de zece coți și tot astfel era a celuilalt heruvim. ²⁷ Și a pus heruvimii în casa interioară; și au întins aripile heruvimilor; astfel încât aripa unuia atinge un perete și aripa celuilalt heruvim atinge celălalt perete; și aripile lor se atingeau una de alta în mijlocul casei. ²⁸ Și a placat heruvimii cu aur. ²⁹ Și a sculptat toți pereții casei de jur împrejur cu chipuri cioplite de heruvimi și de palmieri și de flori deschise, pe interior și pe exterior. ³⁰ Și podeaua casei a placat-o cu aur, pe interior și pe exterior. ³¹ Și pentru intrarea oracolului a făcut uși din lemn de măslin, pragul de sus și ușorii erau a cincea parte din zid. ³² Cele două uși de asemenea erau din lemn de măslin; și el a sculptat pe ele chipuri cioplite de heruvimi și de palmieri și de flori deschise și le-a placat cu aur și a întins aur peste heruvimi și peste palmieri. ³³ Tot astfel a făcut pentru intrarea templului, ușori din lemn de măslin, a patra parte din lățimea casei. ³⁴ Și cele două uși erau din lemn de brad: cele două părți ale unei uși erau pliante și cele două părți ale celeilalte uși erau pliante. ³⁵ Și a sculptat pe ele heruvimi și palmieri și flori deschise; și le-a placat cu aur întins peste lucrarea cioplită. ³⁶ Și a construit curtea

interioară cu trei rânduri de piatră cioplită și un rând de bârne de cedru. ³⁷ În al patrulea an a fost pusă temelia casei DOMNULUI, în luna Ziv; ³⁸ Și în al unsprezecelea an, în luna Bul, care este luna a opta, a fost casa terminată cu toate părțile ei și conform cu tot modelul ei. Astfel, în șapte ani, a construit-o.

7

¹ Dar Solomon și-a construit casa lui în treisprezece ani și și-a terminat toată casa. ² A construit de asemenea casa pădurii Libanului; lungimea ei era de o sută de coți și lățimea ei de cincizeci de coți și înălțimea ei de treizeci de coți, pe patru rânduri de stâlpi de cedru, cu bârne de cedru peste stâlpi. ³ Și aceasta a fost acoperită cu cedru pe deasupra bârnelor care au fost așezate pe patruzeci și cinci de stâlpi, cincisprezece într-un rând. ⁴ Și erau ferestre în trei rânduri și era lumină lângă lumină pe trei rânduri. ⁵ Și toate ușile și ușorii erau pătrate, cu ferestre; și era lumină lângă lumină pe trei rânduri. ⁶ Și el a făcut un portic din stâlpi; lungimea lui era de cincizeci de coți și lățimea lui de treizeci de coți; și porticul era înaintea lor; și ceilalți stâlpi și bârna groasă erau înaintea lor. ⁷ Apoi a făcut un portic pentru tronul unde judeca, Porticul Judecății; și acesta era acoperit cu cedru de la o parte a podelei până la cealaltă. ⁸ Și casa lui unde a locuit avea o altă curte în interiorul porticului, care era de lucrare asemănătoare. Solomon a făcut de asemenea o casă pentru fiica lui Faraon, pe care o luase de soție, asemenea acestui portic. ⁹ Toate acestea erau din pietre de preț, conform cu măsura

pietrelor cioplite, tăiate cu ferăstrăul, pe interior și pe exterior, de la temelie până la streășină, și tot astfel pe exterior spre curtea cea mare. ¹⁰ Și temelia era din pietre de preț, pietre mari, pietre de zece coți și pietre de opt coți. ¹¹ Și deasupra erau pietre de preț, după măsurile pietrelor cioplite și cedri. ¹² Și curtea cea mare de jur împrejur era cu trei rânduri de pietre cioplite și un rând de bârne de cedru, deopotrivă pentru curtea interioară a casei DOMNULUI și pentru porticul casei. ¹³ Și împăratul Solomon a trimis și a adus pe Hiram din Tir. ¹⁴ El era fiul unei văduve din tribul lui Neftali și tatăl lui era un bărbat din Tir, un lucrător în aramă; și el era umplut cu înțelepciune și înțelegere și iscusit să lucreze orice fel de lucrări în aramă. Și el a venit la împăratul Solomon și i-a lucrat toată lucrarea. ¹⁵ Fiindcă a turnat doi stâlpi de aramă, de optsprezece coți înălțime fiecare; și un fir de doisprezece coți cuprindea pe fiecare dintre ei. ¹⁶ Și a făcut două capiteluri de aramă turnată, de pus pe vârful stâlpilor; înălțimea unui capitel era de cinci coți și înălțimea celuilalt capitel era de cinci coți; ¹⁷ Și rețele de lucrare înlănțuită și împletituri de lucrare cu lanț, pentru capitelurile care erau pe vârful stâlpilor; șapte pentru un capitel și șapte pentru celălalt capitel. ¹⁸ Și a făcut stâlpii și două rânduri cu rodii de jur împrejur pe fiecare rețea, pentru a acoperi capitelurile care erau pe vârful stâlpilor; și astfel a făcut pentru celălalt capitel. ¹⁹ Și capitelurile, care erau pe vârful stâlpilor, erau din lucrarea de crin a porticului, de patru coți. ²⁰ Și capitelurile de pe cei doi stâlpi aveau de asemenea

rodii deasupra, în fața pântecelui care era lângă rețea; și rodiile erau două sute în rânduri de jur împrejur pe celălalt capitel. ²¹ Și a pus stâlpii în porticul templului; și a pus stâlpul din dreapta și i-a pus numele Iachin; și a pus stâlpul din stânga și i-a pus numele Boaz. ²² Și pe vârful stâlpilor era o lucrare de crin; astfel a fost lucrarea stâlpilor terminată. ²³ Și a făcut o mare turnată, de zece coți de la o margine la cealaltă; era rotundă de jur împrejur și înălțimea ei era de cinci coți; și un fir de treizeci de coți o înconjura de jur împrejur. ²⁴ Și sub marginea ei de jur împrejur erau butoni înconjurând-o, zece la un cot, înconjurând marea de jur împrejur; butonii erau turnați în două rânduri, când aceasta a fost turnată. ²⁵ Stătea pe doisprezece boi, trei privind spre nord și trei privind spre vest și trei privind spre sud și trei privind spre est; și marea era pusă deasupra lor și toate părțile dinapoi ale lor erau în interior. ²⁶ Și aceasta era groasă de un lat de palmă; și marginea ei era lucrată ca marginea unei cupe, cu flori de crini; conținea două mii de bați. ²⁷ Și a făcut zece postamente de aramă; de patru coți era lungimea unui postament și de patru coți lățimea lui și de trei coți înălțimea lui. ²⁸ Și lucrătura postamentelor era astfel, aveau margini late și marginile erau între îmbinări; ²⁹ Și pe marginile care erau între îmbinări erau lei, boi și heruvimi; și peste îmbinări era un postament deasupra; și dedesubtul leilor și al boilor erau anumite adăugări făcute din lucrătură subțire. ³⁰ Și fiecare postament avea patru roți de aramă și osii de aramă; și cele patru colțuri ale

lui aveau suporturi; sub lighean erau suporturi turnate, pe partea fiecărei adăugări. ³¹ Și gura lui din interiorul capitelului și până deasupra era de un cot; dar gura lui era rotundă după lucrătura postamentului, de un cot și jumătate; și de asemenea pe gura ei erau sculpturi cu marginile lor, pătrate, nu rotunde. ³² Și sub margini erau patru roți; și osiile roților erau prinse de postament; și înălțimea unei roți era de un cot și o jumătate de cot. ³³ Și lucrătura roților era ca lucrătura unei roți de car; osiile lor și obezile lor și butucii lor și spițele lor erau toate turnate. ³⁴ Și erau patru suporturi la cele patru colțuri ale unui postament; și suporturile erau parte din postament. ³⁵ Și în capătul postamentului era un cerc de jur împrejur de o jumătate de cot; și pe capătul postamentului îmbinările lui și marginile lui erau din aceeași bucată. ³⁶ Fiindcă pe plăcile îmbinărilor lui și pe marginile lui, a cioplit heruvimi, lei și palmieri, conform cu proporția fiecăreia și adăugări de jur împrejur. ³⁷ Astfel a făcut cele zece postamente, toate aveau o singură turnare, o singură măsură și o singură mărime. ³⁸ Apoi a făcut zece lighene de aramă, un singur lighean conținea patruzeci de bați; și fiecare lighean era de patru coți; și pe fiecare din cele zece postamente era un lighean. ³⁹ Și a pus cinci postamente în partea dreaptă a casei și cinci în partea stângă a casei; și a pus marea în partea dreaptă a casei spre est, în fața sudului. ⁴⁰ Și Hiram a făcut lighenele și lopețile și oalele. Astfel Hiram a terminat de făcut toată lucrarea pe care a făcut-o împăratului Solomon pentru casa

DOMNULUI: ⁴¹ Cei doi stâlpi și cele două vase ale capitелurilor care erau pe vârful celor doi stâlpi; și cele două rețele, pentru a acoperi cele două vase ale capitелurilor care erau pe vârful stâlpilor; ⁴² Și patru sute de rodii pentru cele două rețele, două rânduri de rodii pentru fiecare rețea, pentru a acoperi cele două vase ale capitелurilor care erau pe stâlpi; ⁴³ Și cele zece postamente și zece lighene pe postamente; ⁴⁴ Și o mare și doisprezece boi sub mare; ⁴⁵ Și vasele și lopețile și oalele; și toate aceste vase, pe care Hiram le-a făcut împăratului Solomon pentru casa DOMNULUI, erau din aramă strălucitoare. ⁴⁶ În câmpia Iordanului le-a turnat împăratul, în pământ argilos între Sucot și Țartan. ⁴⁷ Și Solomon a lăsat toate vasele necântărite, pentru că erau foarte multe; nici nu s-a aflat greutatea aramei. ⁴⁸ Și Solomon a făcut toate vasele care aparțineau casei DOMNULUI: altarul de aur și masa de aur, pe care erau pâinile punerii înainte, ⁴⁹ Și sfeșnicele de aur pur, cinci la dreapta și cinci la stânga, înaintea oracolului, cu florile și lămpile și mucările de aur, ⁵⁰ Și vasele și mucările și oalele și lingurile și cenușarele de aur pur; și balamalele de aur, deopotrivă pentru ușile casei interioare, locul preasfânt, și pentru ușile casei, adică, ale templului. ⁵¹ Astfel a fost terminată toată lucrarea pe care împăratul Solomon a făcut-o pentru casa DOMNULUI. Și Solomon a adus în ea lucrurile pe care David, tatăl său, le dedicase; argintul și aurul și vasele, le-a pus în tezaurele casei DOMNULUI.

8

¹ Atunci Solomon a adunat pe bătrânii lui Israel și pe toți capii triburilor, pe mai marii părinților copiilor lui Israel, la împăratul Solomon în Ierusalim, ca să aducă chivotul legământului DOMNULUI din cetatea lui David, care este Sionul. ² Și toți bărbații lui Israel s-au adunat la împăratul Solomon la sărbătoarea din luna Etanim, care este luna a șaptea. ³ Și toți bătrânii lui Israel au venit și preoții au ridicat chivotul. ⁴ Și au adus chivotul DOMNULUI și tabernacolul întâlnirii și toate vasele sfinte care erau în tabernacol, preoții și leviții le-au urcat pe toate. ⁵ Și împăratul Solomon și toată adunarea lui Israel, care s-au adunat la el, erau cu el înaintea chivotului, sacrificând oi și boi, care nu puteau fi spuse nici numărate datorită mulțimii. ⁶ Și preoții au adus chivotul legământului DOMNULUI la locul său, în oracolul casei, la locul preasfânt, sub aripile heruvimilor. ⁷ Fiindcă heruvimii își întindeau cele două aripi ale lor peste locul chivotului și heruvimii acopereau chivotul și drugii lui pe deasupra. ⁸ Și ei au tras drugii, încât capetele drugilor erau văzute în locul sfânt înaintea oracolului și nu erau văzute în exterior; și acolo sunt până în această zi. ⁹ Nu era nimic în chivot în afară de cele două table de piatră, pe care Moise le pusese acolo la Horeb, când DOMNUL a făcut un legământ cu copiii lui Israel, după ce au ieșit din țara Egiptului. ¹⁰ Și s-a întâmplat, când preoții au ieșit din locul sfânt, că norul a umplut casa DOMNULUI, ¹¹ Astfel încât preoții nu au putut să stea să servească din cauza norului, pentru că gloria DOMNULUI a umplut casa DOMNULUI.

¹² Atunci Solomon a vorbit: DOMNUL a spus că va locui în întunericul gros. ¹³ Eu ți-am construit, într-adevăr, o casă de locuit, un loc întemeiat pentru tine ca să locuiești pentru totdeauna. ¹⁴ Și împăratul și-a întors fața și a binecuvântat toată adunarea lui Israel; (și toată adunarea lui Israel stătea în picioare;) ¹⁵ Și el a spus: Binecuvântat fie DOMNUL Dumnezeuul lui Israel, care a vorbit cu gura sa lui David, tatăl meu, și cu mâna sa a împlinit, zicând: ¹⁶ Din ziua în care am scos pe poporul meu Israel din Egipt, nu am ales nicio cetate dintre toate triburile lui Israel pentru a construi o casă, ca numele meu să fie acolo; ci am ales pe David să fie peste poporul meu Israel. ¹⁷ Și a fost în inima lui David, tatăl meu, să construiască o casă pentru numele DOMNULUI Dumnezeuului lui Israel. ¹⁸ Și DOMNUL i-a spus lui David, tatăl meu: Deoarece a fost în inima ta să construiești o casă numelui meu, ai făcut bine că aceasta a fost în inima ta. ¹⁹ Totuși nu tu vei construi casa, ci fiul tău care va ieși din coapsele tale, el va construi casa pentru numele meu. ²⁰ Și DOMNUL a împlinit cuvântul său pe care l-a spus și eu sunt înălțat în locul lui David, tatăl meu, și șed pe tronul lui Israel, precum DOMNUL a promis, și am construit o casă pentru numele DOMNULUI Dumnezeuul lui Israel. ²¹ Și am așezat acolo un loc pentru chivot, în care este legământul DOMNULUI, pe care l-a făcut cu părinții noștri, când i-a scos din țara Egiptului. ²² Și Solomon a stat în picioare înaintea altarului DOMNULUI, în prezența întregii adunări a lui Israel, și și-a întins mâinile spre cer; ²³ Și a spus: DOAMNE, Dumnezeuul lui

Israel, nu este Dumnezeu asemenea ție, în ceruri deasupra, sau pe pământ dedesubt, care păzești legământul și mila față de servitorii tăi care umblă înaintea ta cu toată inima lor; ²⁴ Care ai ținut față de servitorul tău David, tatăl meu, ceea ce i-ai promis; tu ai vorbit de asemenea cu gura ta și ai împlinit aceasta cu mâna ta, precum este în această zi. ²⁵ De aceea acum, DOAMNE Dumnezeul lui Israel, ține față de servitorul tău David, tatăl meu, ce i-ai promis, spunând: Nu îți va lipsi un bărbat înaintea feței mele pentru a șede pe tronul lui Israel; numai dacă vor lua seama copiii tăi la calea lor, ca să umble înaintea mea precum ai umblat tu înaintea mea. ²⁶ Și acum, Dumnezeul lui Israel, să se adeverească, te rog, cuvântul tău, pe care l-ai vorbit servitorului tău David, tatăl meu. ²⁷ Dar va locui Dumnezeu, într-adevăr, pe pământ? Iată, cerul și cerul cerurilor nu te pot cuprinde; cu cât mai puțin această casă pe care am construit-o? ²⁸ Totuși dă atenție la rugăciunea servitorului tău și la cererea lui, DOAMNE Dumnezeul meu, pentru a da ascultare la strigătul și rugăciunea cu care se roagă servitorul tău înaintea ta în această zi; ²⁹ Ca ochii tăi să fie deschiși spre această casă noapte și zi, spre locul despre care ai spus: Numele meu va fi acolo, ca să dai ascultare la rugăciunea pe care servitorul tău o va face spre locul acesta. ³⁰ Și dă ascultare la cererea servitorului tău și a poporului tău, Israel, când se vor ruga spre locul acesta; și ascultă din cer, locul locuinței tale; și ascultă și iartă. ³¹ Dacă vreun om încalcă legea împotriva aproapelui său și un jurământ este pus asupra lui pentru a-l face să jure și jurământul vine înaintea

altarului tău în această casă, ³² Atunci ascultă din cer și înfăptuiește și judecă pe servitorii tăi, condamnând pe cel stricat, pentru a aduce calea lui asupra capului său; și declarând drept pe cel drept, pentru a-i da conform dreptății lui. ³³ Când poporul tău, Israel, este bătut înaintea dușmanului, pentru că au păcătuit împotriva ta și se vor întoarce din nou la tine și vor mărturisi numele tău și se vor ruga și îți vor face cerere în această casă, ³⁴ Atunci ascultă din cer și iartă păcatul poporului tău, Israel, și adu-i din nou în țara pe care ai dat-o părinților lor. ³⁵ Când cerul va fi închis și nu va fi ploaie, pentru că au păcătuit împotriva ta, dacă se vor ruga spre locul acesta și vor mărturisi numele tău și se vor întoarce de la păcatul lor, când îi vei chinui, ³⁶ Atunci ascultă din cer și iartă păcatul servitorilor tăi și al poporului tău, Israel, ca să îi înveți calea cea bună pe care ar trebui să umble și să ploaie peste țara ta, pe care ai dat-o poporului tău ca moștenire. ³⁷ Dacă este în țară foamete, dacă este ciumă, tăciune în grâu, mană, lăcustă, sau dacă esteomidă, dacă dușmanul lor îi asediază în țara cetăților lor, orice plagă, orice boală ar fi, ³⁸ Orice rugăciune și cerere este făcută de vreun om, sau de tot poporul tău Israel, când își vor cunoaște, fiecare om plaga inimii lui, și își vor întinde mâinile spre această casă, ³⁹ Atunci ascultă din cer, locul locuinței tale, și iartă și înfăptuiește și să fie conform căilor lui, a cărui inimă o cunoști; (pentru că tu, numai tu, cunoști inimile tuturor copiilor oamenilor), ⁴⁰ Ca ei să se teamă de tine în toate zilele cât trăiesc în țara pe care ai dat-o părinților noștri. ⁴¹ Mai mult, referitor la

un străin, care nu este din poporul tău, Israel, ci vine dintr-o țară îndepărtată de dragul numelui tău, ⁴² (Pentru că vor auzi de numele tău mare și de mâna ta puternică și de brațul tău întins), când va veni și se va ruga spre această casă, ⁴³ Ascultă din cer, locul locuinței tale, și înfăptuiește conform cu tot ce strigă străinul către tine; ca toate popoarele pământului să cunoască numele tău, pentru a se teme de tine, precum face poporul tău, Israel; și ei să știe că această casă, pe care am zidit-o eu, este chemată după numele tău. ⁴⁴ Dacă poporul tău iese la bătlie împotriva dușmanului său, oriunde îi vei trimite, și se vor ruga DOMNULUI spre cetatea pe care tu ai ales-o, și spre casa pe care eu am zidit-o pentru numele tău, ⁴⁵ Atunci ascultă din cer rugăciunea lor și cererea lor și susține cauza lor. ⁴⁶ Dacă ei vor păcătui împotriva ta (pentru că nu este om care să nu păcătuiească) și tu te vei mânia pe ei și îi vei da dușmanului, astfel încât ei îi vor duce captivi în țara dușmanului, departe sau aproape; ⁴⁷ Totuși dacă vor pune la inimă, în țara în care au fost duși captivi, și se pocăiesc și îți fac cerere în țara celor care i-au dus captivi, spunând: Am păcătuit, ne-am purtat pervers, am făcut stricăciune; ⁴⁸ Și astfel se întorc la tine cu toată inima lor și cu tot sufletul lor, în țara dușmanilor lor, care i-au dus captivi și se vor ruga ție spre țara lor, pe care ai dat-o părinților lor, cetatea pe care tu ai ales-o și casa pe care am construit-o pentru numele tău; ⁴⁹ Atunci ascultă rugăciunea lor și cererea lor din cer, locul locuinței tale, și susține cauza lor, ⁵⁰ Și iartă pe poporul tău care a păcătuit împotriva ta

și toate fărădelegile lor, prin care au încălcat legea împotriva ta, și dă-le mângâiere înaintea celor care i-au dus captivi, ca să îi mângâie; ⁵¹ Pentru că ei sunt poporul tău și moștenirea ta, pe care ai scos-o din Egipt, din mijlocul cuptorului de fier; ⁵² Fie ochii tăi deschiși la cererea servitorului tău și la cererea poporului tău Israel, ca să le dai ascultare în tot ceea ce ei strigă către tine. ⁵³ Pentru că tu i-ai separat dintre toate popoarele pământului, pentru a fi moștenirea ta, precum ai vorbit prin mâna servitorului tău, Moise, când ai scos pe părinții noștri din Egipt, Doamne DUMNEZEULE. ⁵⁴ Și s-a întâmplat, că atunci când Solomon a terminat să se roage toată rugăciunea și cererea către DOMNUL, că el s-a ridicat dinaintea altarului DOMNULUI, unde era îngenuncheat pe genunchii săi cu mâinile întinse către cer. ⁵⁵ Și a stat în picioare și a binecuvântat toată adunarea lui Israel cu voce tare, spunând: ⁵⁶ Binecuvântat fie DOMNUL, care a dat odihnă poporului său, Israel, conform cu toate câte a promis; nu a lipsit niciun cuvânt din toată promisiunea bună, pe care a promis-o prin mâna servitorului său, Moise. ⁵⁷ DOMNUL Dumnezeuul nostru să fie cu noi, precum a fost cu părinții noștri; să nu ne lase, nici să nu ne părăsească; ⁵⁸ Ca să ne aplece inimile spre el, pentru a umbla în toate căile lui și pentru a păzi poruncile lui și statutele lui și judecățile lui, pe care le-a poruncit părinților noștri. ⁵⁹ Și aceste cuvinte ale mele, cu care am făcut cerere înaintea DOMNULUI, să fie aproape de DOMNUL Dumnezeuul nostru ziua și noaptea, ca să susțină cauza servitorului său și cauza poporului său, Israel, precum va cere acest lucru; ⁶⁰ Ca să

cunoască toate popoarele pământului că DOMNUL este Dumnezeu și că nu este nimeni altul. ⁶¹ Inima voastră de aceea, să fie desăvârșită cu DOMNUL Dumnezeu nostru, pentru a umbla în statutele lui și pentru a păzi poruncile lui, ca în această zi. ⁶² Și împăratul și tot Israelul cu el au oferit sacrificiu înaintea DOMNULUI. ⁶³ Și Solomon a oferit un sacrificiu de ofrande de pace, pe care l-a oferit DOMNULUI, douăzeci și două de mii de boi și o sută douăzeci de mii de oi. Astfel au dedicat împăratul și toți copiii lui Israel, casa DOMNULUI. ⁶⁴ În aceeași zi împăratul a sfințit mijlocul curții care era în fața casei DOMNULUI, pentru că acolo a adus ofrande arse și daruri de mâncare și grăsimea ofrandelor de pace, pentru că altarul de aramă, care era înaintea DOMNULUI, era prea mic ca să primească ofrandele arse și darurile de mâncare și grăsimea ofrandelor de pace. ⁶⁵ Și atunci Solomon și tot Israelul cu el a ținut o sărbătoare, o mare adunare, de la intrarea Hamatului până la râul Egiptului, înaintea DOMNULUI Dumnezeu nostru, șapte zile și șapte zile, paisprezece zile. ⁶⁶ În ziua a opta a trimis poporul; și ei au binecuvântat pe împărat și au mers la corturile lor bucuroși și veseli în inimă pentru tot binele pe care DOMNUL îl făcuse servitorului său, David, și lui Israel, poporul său.

9

¹ Și a fost așa, după ce Solomon a terminat de construit casa DOMNULUI și casa împăratului și toată dorința lui Solomon pe care a dorit să o împlinească, ² DOMNUL i s-a arătat lui Solomon a

doua oară, precum i se arătase la Gabaon. ³ Și DOMNUL i-a spus: Am auzit rugăciunea ta și cererea ta, pe care ai făcut-o înaintea mea; am sfințit această casă, pe care ai construit-o, pentru a pune numele meu acolo pentru totdeauna; și ochii mei și inima mea vor fi acolo întotdeauna. ⁴ Și dacă vei umbla înaintea mea, precum tatăl tău, David, a umblat în integritate a inimii și în cinste, pentru a face conform cu tot ce ți-am poruncit, și vei păzi statutele mele și judecățile mele, ⁵ Atunci voi întemeia tronul împărăției tale peste Israel pentru totdeauna, precum am vorbit lui David, tatăl tău, spunând: Nu îți va lipsi un bărbat pe tronul lui Israel. ⁶ Dar dacă cumva vă veți întoarce de la a mă urma, voi sau copiii voștri, și nu veți păzi poruncile mele și statutele mele pe care le-am pus înaintea voastră, ci veți merge și veți servi altor dumnezei și vă veți închina lor, ⁷ Atunci voi stârpi pe Israel din țara pe care le-am dat-o; și această casă, pe care am sfințit-o pentru numele meu, o voi arunca dinaintea feței mele; și Israel va fi un proverb și o zicătoare printre toate popoarele; ⁸ Și această casă, ce este înaltă, oricine va trece pe lângă ea va fi înmărmurit și va șuiera către ea; și vor spune: De ce a făcut DOMNUL astfel țării acesteia și casei acesteia? ⁹ Și vor răspunde: Pentru că au părăsit pe DOMNUL Dumnezeul lor, care i-a scos pe părinții lor din țara Egiptului și au apucat pe alți dumnezei și li s-au închinat și le-au servit; de aceea a adus DOMNUL asupra lor tot acest rău. ¹⁰ Și s-a întâmplat, la sfârșitul a douăzeci de ani după ce Solomon construise cele două case,

casa DOMNULUI și casa împăratului, ¹¹ (Și Hiram, împăratul Tirului, îl aproviziona pe Solomon cu cedri și brazi și aur, conform cu toată dorința lui), că împăratul Solomon i-a dat lui Hiram douăzeci de cetăți în țara Galileei. ¹² Și Hiram a ieșit din Tir pentru a vedea cetățile pe care Solomon i le dăduse; și ele nu i-au plăcut. ¹³ Și a spus: Ce sunt aceste cetăți pe care mi le-ai dat, fratele meu? Și le-a numit țara Cabul până în această zi. ¹⁴ Și Hiram a trimis împăratului o sută douăzeci de talanți de aur. ¹⁵ Și acesta este motivul pentru tributul de oameni pe care împăratul Solomon l-a ridicat, pentru a construi casa DOMNULUI și propria lui casă și Milo și zidul Ierusalimului și Hațor și Meghido și Ghezer. ¹⁶ Fiindcă Faraon, împăratul Egiptului, se urcase și luase Ghezerul și îl arsese cu foc și îi ucisese pe canaanii care locuiau în cetate și o dăduse zestre ficei sale, soția lui Solomon. ¹⁷ Și Solomon a construit Ghezerul și Bet-Horonul de jos, ¹⁸ Și Baalatul și Tadmorul în pustie, în țară, ¹⁹ Și toate cetățile pentru rezerve pe care Solomon le avea și cetățile pentru carele lui și cetățile pentru călăreții lui și tot ceea ce Solomon a dorit să construiască în Ierusalim și în Liban și în toată țara stăpânirii sale. ²⁰ Și tot poporul care era rămas dintre amoriți, heteiți, fereziți, heviți și iebusiți, care nu erau dintre copiii lui Israel, ²¹ Pe copiii lor care rămăseseră după ei în țară, pe care copiii lui Israel de asemenea nu i-au putut nimici în întregime, peste aceia Solomon a ridicat un tribut de robie până în această zi. ²² Dar dintre fiii lui Israel, Solomon nu a făcut robi; ci ei erau

oameni de război și servitori ai săi și prinți ai săi și căpetenii ale sale și conducători ai carelor sale și călăreți ai săi. ²³ Aceștia erau mai marii ofițerilor care erau peste lucrarea lui Solomon: cinci sute cincizeci, care supravegheau poporul care lucra în lucrare. ²⁴ Dar fiica lui Faraon s-a urcat din cetatea lui David la casa ei pe care Solomon o construise pentru ea; atunci a construit el Milo. ²⁵ Și de trei ori într-un an Solomon aducea ofrande arse și ofrande de pace pe altarul pe care îl zidise DOMNULUI și ardea tămâie pe altarul care era înaintea DOMNULUI. Astfel el a terminat casa. ²⁶ Și împăratul Solomon a făcut o flotă de corăbii în Ețion-Gheber, care este lângă Elot, pe țărmul Mării Roșii, în țara Edomului. ²⁷ Și Hiram a trimis în flotă pe servitorii săi, marinari care aveau cunoștință despre mare, cu servitorii lui Solomon. ²⁸ Și au venit la Ofir și au luat de acolo aur, patru sute douăzeci de talanți, și i l-au adus împăratului Solomon.

10

¹ Și când împărăteasa din Seba a auzit de faima lui Solomon în lucruri referitoare la numele DOMNULUI, a venit să îl încerce cu întrebări grele. ² Și a venit la Ierusalim cu un alai foarte mare, cu cămile care purtau mirodenii și foarte mult aur, și cu pietre prețioase; și când a venit la Solomon, a vorbit îndeaproape cu el despre tot ce era în inima ei. ³ Și Solomon i-a răspuns la toate întrebările ei; nu a fost niciun lucru ascuns pentru împărat, pe care să nu i-l fi spus. ⁴ Și când împărăteasa din Seba a văzut toată înțelepciunea lui Solomon și casa pe care el o construise, ⁵ Și mâncarea de la masa lui și ținuta

servitorilor lui și atenția servitorilor lui și hainele lor și paharnicii lui și urcușul lui pe care urca la casa DOMNULUI, nu a mai fost suflare în ea. ⁶ Și a spus împăratului: A fost adevărată vorbirea pe care am auzit-o în țara mea despre faptele tale și despre înțelepciunea ta. ⁷ Totuși, nu am crezut aceste cuvinte, până când am venit și ochii mei au văzut; și, iată, nici jumătate nu mi s-a spus, înțelepciunea ta și prosperitatea ta întrec faima despre care am auzit. ⁸ Ferice de oamenii tăi, ferice de acești servitori ai tăi, care stau în picioare continuu înaintea ta și care ascultă înțelepciunea ta. ⁹ Binecuvântat fie DOMNUL Dumnezeuul tău, care și-a găsit plăcere în tine, ca să te pună pe tronul lui Israel, pentru că DOMNUL a iubit pe Israel pentru totdeauna, de aceea te-a făcut împărat, pentru a face judecată și dreptate. ¹⁰ Și ea a dat împăratului o sută douăzeci de talanți de aur și foarte multe mirodenii și pietre prețioase; nu a mai venit o atât de mare abundență de mirodenii ca cele pe care împărăteasa din Seba le-a dat împăratului Solomon. ¹¹ Și de asemenea flota lui Hiram, care aducea aur din Ofir, a adus din Ofir foarte mult lemn de santal și pietre prețioase. ¹² Și împăratul a făcut, din lemnele de santal, stâlpi pentru casa DOMNULUI și pentru casa împăratului, harpe de asemenea și psalterioane pentru cântăreți; nu a venit astfel de lemn de santal, nici nu s-a mai văzut până în această zi. ¹³ Și împăratul Solomon a dat împărătesei din Seba tot ce a dorit ea, orice a cerut, în afară de ceea ce i-a dat Solomon din darul lui împărătesc. Astfel, ea s-a întors și a plecat în țara ei, ea și servitorii ei. ¹⁴ Și greutatea aurului care venea la Solomon

într-un an era de șase sute șazeci și șase de talanți de aur, ¹⁵ În afară de ce avea de la comercianți și din comerțul comercianților de mirodenii și de la toți împărații Arabiei și de la guvernatorii țării. ¹⁶ Și împăratul Solomon a făcut două sute de paveze de aur bătut, șase sute de șekeli de aur au intrat la o pavază. ¹⁷ Și el a făcut trei sute de scuturi de aur bătut, a folosit trei mine de aur la un scut; și împăratul le-a pus în casa pădurii Libanului. ¹⁸ Mai mult, împăratul a făcut un tron mare de fildeș și l-a placat cu cel mai bun aur. ¹⁹ Tronul avea șase trepte și vârful tronului era rotund pe dinapoia sa; și erau rezemători de fiecare parte a locului de șezut și doi lei stăteau lângă rezemători. ²⁰ Și doisprezece lei stăteau acolo de o parte și de alta pe cele șase trepte; nu era făcut ceva asemănător în nicio împărăție. ²¹ Și toate vasele de băut ale împăratului Solomon erau de aur și toate vasele casei pădurii Libanului erau de aur pur; niciunul nu era de argint, care era socotit ca nimic în zilele lui Solomon. ²² Pentru că împăratul avea pe mare o flotă din Tarsis cu flota lui Hiram; o dată la trei ani venea flota de corăbii din Tarsis, aducând aur și argint, fildeș și maimuțe și păuni. ²³ Astfel împăratul Solomon a întrecut pe toți împărații pământului în bogății și în înțelepciune. ²⁴ Și tot pământul căuta fața lui Solomon, pentru a auzi înțelepciunea lui, pe care Dumnezeu o pusese în inima lui. ²⁵ Și fiecare își aducea darul său: vase de argint și vase de aur și haine și arme și mirodenii și cai și catâri, o măsură an de an. ²⁶ Și Solomon a adunat care și călăreți; și a avut o mie patru sute de care și douăsprezece mii

de călăreți, pe care i-a pus în cetățile unde se țineau carele și în Ierusalim, cu împăratul. ²⁷ Și împăratul a făcut argintul la Ierusalim să fie ca pietrele și cedrii i-a făcut să fie ca sicomorii care sunt în vale, din abundență. ²⁸ Și Solomon a avut cai aduși din Egipt și în împletit; comercianții împăratului primeau inul împletit cu un preț. ²⁹ Și un car venea și ieșea din Egipt pentru șase sute de șekeli de argint și un cal pentru o sută cincizeci; și astfel pentru toți împărații hetitilor și pentru împărații Siriei, au adus acestea prin mijloacele lor.

11

¹ Dar împăratul Solomon a iubit multe femei străine, împreună cu fiica lui Faraon: femei ale moabiților, amoniților, edomiților, sidonienilor și hitiților; ² Dintre națiunile referitor la care DOMNUL spusese copiilor lui Israel: Să nu intrați la ele, nici ele să nu intre la voi; căci într-adevăr ele vă vor întoarce inima după dumnezeii lor; Solomon s-a alipit de acestea în iubire. ³ Și el avea șapte sute de soții, prințese, și trei sute de concubine; și soțiile lui i-au întors inima. ⁴ Fiindcă s-a întâmplat, când a îmbătrânit Solomon, că soțiile lui i-au întors inima după alți dumnezei; și inima lui nu a fost desăvârșită cu DOMNUL Dumnezeuul său, precum a fost inima lui David, tatăl său. ⁵ Fiindcă Solomon a mers după Astarteea, zeița sidonienilor, și după Milcom, urâciunea amoniților. ⁶ Și Solomon a făcut ce este rău în ochii DOMNULUI și nu a mers pe deplin după DOMNUL, precum a făcut David, tatăl său. ⁷ Atunci Solomon a construit o înălțime pentru Chemoș, urâciunea Moabului, pe dealul care este

înaintea Ierusalimului, și pentru Moloh, urâciunea copiilor lui Amon. ⁸ Și la fel a făcut pentru toate soțiile lui străine, care ardeau tămâie și sacrificau dumnezeilor lor. ⁹ Și DOMNUL s-a mâniat pe Solomon, pentru că inima lui era întoarsă de la DOMNUL Dumnezeuul lui Israel, care i se arătase de două ori, ¹⁰ Și îi poruncise referitor la acest lucru, să nu meargă după alți dumnezei; dar el nu a păzit ceea ce DOMNUL poruncise. ¹¹ De aceea DOMNUL i-a spus lui Solomon: Pentru că ai făcut acest lucru, și nu ai ținut legământul meu și statutele mele, pe care ți le-am poruncit, voi rupe negreșit împărăția de la tine și o voi da servitorului tău. ¹² Totuși, nu voi face aceasta în zilele tale din cauza lui David, tatăl tău, ci o voi rupe din mâna fiului tău. ¹³ Totuși, nu voi rupe toată împărăția; ci voi da un trib fiului tău, din cauza lui David, servitorul meu, și din cauza Ierusalimului pe care l-am ales. ¹⁴ Și DOMNUL a stârnit un potrivnic lui Solomon, pe Hadad edomitul; el era din sâmbânța împăratului din Edom. ¹⁵ Fiindcă s-a întâmplat, când era David în Edom și Ioab, căpetenia oștirii, se urcase să înmormânteze pe cei uciși, după ce lovise fiecare parte bărbătească în Edom, ¹⁶ (Pentru că șase luni a rămas Ioab acolo cu tot Israelul, până când a stârnit fiecare parte bărbătească în Edom), ¹⁷ Că Hadad a fugit, el și anumiți edomiți dintre servitorii tatălui său cu el, pentru a merge în Egipt; Hadad fiind încă un copil mic. ¹⁸ Și ei s-au ridicat din Madian și au venit la Paran; și au luat cu ei oameni din Paran și au venit în Egipt, la Faraon, împăratul Egiptului, care i-a dat o casă și i-a rânduit merinde și i-a dat

pământ. ¹⁹ Și Hadad a găsit mare favoare în ochii lui Faraon, astfel încât el i-a dat de soție pe sora propriei lui soții, pe sora împărătesei Tahpenes. ²⁰ Și sora Tahpenei i-a născut pe Ghenubat, fiul său, pe care Tahpenes l-a înțărcat în casa lui Faraon; și Ghenubat a fost în casa lui Faraon între fiii lui Faraon. ²¹ Și când Hadad a auzit din Egipt că David a adormit cu părinții săi și că Ioab, căpetenia oștirii, era mort, Hadad i-a spus lui Faraon: Lasă-mă să plec, să merg în țara mea. ²² Atunci Faraon i-a spus: Dar ce ți-a lipsit cu mine, că, iată, tu cauți să mergi în țara ta? Și el a răspuns: Nimic, totuși oricum dă-mi drumul. ²³ Și Dumnezeu i-a stârnit un alt potrivnic, pe Rezon, fiul lui Eliada, care fugise de la stăpânul său Hadadezer, împăratul din Țoba; ²⁴ Și el a adunat la sine oameni și a devenit căpetenie peste o ceată când David a ucis pe cei din Țoba, și au mers la Damasc și au locuit acolo și au domnit în Damasc. ²⁵ Și el a fost un potrivnic lui Israel în toate zilele lui Solomon, pe lângă ticăloșia pe care a făcut-o Hadad și el a detestat pe Israel și a domnit peste Siria. ²⁶ Și Ieroboam, fiul lui Nebat, un efratit din Țereda, servitorul lui Solomon, numele mamei lui fiind Țerua, o femeie văduvă, chiar și el și-a ridicat mâna împotriva împăratului. ²⁷ Și acesta a fost motivul pentru care el și-a ridicat mâna împotriva împăratului: Solomon a construit Milo și a reparat spărturile cetății lui David, tatăl său. ²⁸ Și bărbatul Ieroboam era un războinic viteaz; și Solomon, văzând că tânărul era sânguincios, l-a făcut conducător peste toată sarcina casei lui Iosif. ²⁹ Și s-a întâmplat în acel timp, când Ieroboam a

ieșit din Ierusalim, că profetul Ahia și șilonitul, l-a găsit pe cale; și el se îmbrăcase cu o haină nouă; și cei doi erau singuri pe câmp; ³⁰ Și Ahia a apucat haina cea nouă care era pe el și a rupt-o în douăsprezece bucăți; ³¹ Și i-a spus lui Ieroboam: Iată zece bucăți, pentru că astfel spune DOMNUL, Dumnezeul lui Israel: Iată, voi rupe împărăția din mâna lui Solomon și îți voi da ție zece triburi; ³² (Dar el va avea un trib, din cauza servitorului meu David și din cauza Ierusalimului, cetatea pe care am ales-o dintre toate triburile lui Israel); ³³ Deoarece ei m-au părăsit și s-au închinat Astarteei, zeița sidonienilor, lui Chemoș, dumnezeul moabiților, și lui Milcom, dumnezeul copiilor lui Amon, și nu au umblat în căile mele, pentru a face ceea ce este drept în ochii mei și pentru a ține statutele mele și judecățile mele, precum a făcut David, tatăl lui. ³⁴ Totuși, nu voi lua toată împărăția din mâna lui; ci îl voi face prinț toate zilele vieții lui din cauza lui David, servitorul meu, pe care l-am ales, fiindcă el a păzit poruncile mele și statutele mele; ³⁵ Dar voi lua împărăția din mâna fiului său și ți-o voi da ție, zece triburi. ³⁶ Și fiului său îi voi da un trib, astfel încât David, servitorul meu, să aibă o lumină întotdeauna înaintea mea în Ierusalim, cetatea pe care mi-am ales-o pentru a-mi pune numele acolo. ³⁷ Și te voi lua pe tine și vei domni conform cu tot ce sufletul tău dorește și vei fi împărat peste Israel. ³⁸ Și va fi astfel, dacă vei da ascultare la tot ce eu îți poruncesc și vei umbla în căile mele și vei face ce este drept în ochii mei, pentru a păzi statutele mele și poruncile mele, precum a făcut David, servitorul meu, că

voi fi cu tine și îți voi zidi o casă sigură, precum am zidit pentru David și îți voi da ție pe Israel. ³⁹ Și pentru aceasta voi chinui sămânța lui David, dar nu pentru totdeauna. ⁴⁰ Solomon a căutat de aceea să îlucidă pe Ieroboam. Și Ieroboam s-a ridicat și a fugit în Egipt, la Șişac, împăratul Egiptului, și a fost în Egipt până la moartea lui Solomon. ⁴¹ Și restul faptelor lui Solomon și tot ce a făcut el și înțelepciunea lui, nu sunt ele scrise în cartea faptelor lui Solomon? ⁴² Și timpul cât Solomon a domnit în Ierusalim peste tot Israelul a fost patruzeci de ani. ⁴³ Și Solomon a adormit cu părinții săi și a fost îngropat în cetatea lui David, tatăl său; și Roboam, fiul său, a domnit în locul său.

12

¹ Și Roboam a mers la Sihem, pentru că tot Israelul venise la Sihem să îl facă împărat. ² Și s-a întâmplat, când Ieroboam, fiul lui Nebat, care era încă în Egipt, a auzit despre aceasta, (fiindcă el fugise din prezența împăratului Solomon și Ieroboam locuia în Egipt), ³ Că ei au trimis și l-au chemat. Și Ieroboam și toată adunarea lui Israel au venit și i-au vorbit lui Roboam, spunând: ⁴ Tatăl tău ne-a făcut jugul apăsător; de aceea acum, fă servirea apăsătoare a tatălui tău și jugul lui cel greu pe care l-a pus asupra noastră, mai ușor, și noi îți vom servi. ⁵ Și el le-a spus: Plecați pentru încă trei zile, apoi veniți din nou la mine. Și poporul a plecat. ⁶ Și împăratul Roboam s-a consultat cu bătrânii, care stătuseră în picioare înaintea lui Solomon, tatăl său, pe când el încă trăia și a spus: Cum mă sfătuiți voi să răspund acestui popor? ⁷ Și ei i-au vorbit,

spunând: Dacă vei fi un servitor al acestui popor în această zi și le vei servi și le vei răspunde și vei vorbi cuvinte bune către ei, atunci ei vor fi servitorii tăi pentru totdeauna. ⁸ Dar el a părăsit sfatul bătrânilor, pe care i l-au dat și s-a sfătuit cu tinerii care crescuseră împreună cu el și care stăteau în picioare înaintea lui; ⁹ Și le-a spus: Ce sfat ne dați voi ca să putem răspunde acestui popor, care mi-a vorbit, zicând: Ușurează jugul pe care tatăl tău l-a pus asupra noastră? ¹⁰ Și tinerii care crescuseră cu el i-au vorbit, spunând: Astfel să vorbești acestui popor care ți-a vorbit, spunând: Tatăl tău a îngreunat jugul nostru, dar tu ușureazăni-l; astfel să le spui: Degetul meu cel mic va fi mai gros decât coapsele tatălui meu. ¹¹ Și acum, dacă tatăl meu v-a încărcat cu un jug greu, eu voi adăuga la jugul vostru: tatăl meu v-a pedepsit cu bice, dar eu vă voi pedepsi cu scorpioni. ¹² Astfel Ieroboam și tot poporul au venit la Roboam a treia zi, precum împăratul rânduise, spunând: Veniți din nou la mine a treia zi. ¹³ Și împăratul a răspuns poporului cu asprime și a părăsit sfatul pe care i-l dăduseră bătrânii; ¹⁴ Și le-a vorbit după sfatul tinerilor, spunând: Tatăl meu a îngreunat jugul vostru, dar eu voi adăuga la jugul vostru; tatăl meu de asemenea v-a pedepsit cu bice, dar eu vă voi pedepsi cu scorpioni. ¹⁵ De aceea împăratul nu a dat ascultare poporului; deoarece cauza era de la DOMNUL, ca să își poată împlini spusa pe care DOMNUL o vorbise prin Ahia și Ieronitil lui Ieroboam, fiul lui Nebat. ¹⁶ Astfel, când tot Israelul a văzut că împăratul nu le-a dat ascultare, poporul a răspuns împăratului, zicând: Ce parte avem noi în

David? Nici nu avem o moștenire în fiul lui Isai; la corturile tale, Israele; acum vezi-ți de casa ta, Davide. Astfel Israel a plecat la corturile sale. ¹⁷ Dar cât despre copiii lui Israel care locuiau în cetățile lui Iuda, Roboam a domnit peste ei. ¹⁸ Atunci împăratul Roboam a trimis pe Adoram, care era peste taxă; și tot Israelul l-a împoșcat cu pietre, încât el a murit. De aceea împăratul Roboam s-a grăbit să se urce în carul său, pentru a fugi la Ierusalim. ¹⁹ Astfel Israel s-a răzvrătit împotriva casei lui David până în această zi. ²⁰ Și s-a întâmplat, când tot Israelul a auzit că Ieroboam s-a întors, că au trimis și l-au chemat la adunare și l-au făcut împărat peste tot Israelul; nu era nimeni care urma casa lui David, decât singur tribul lui Iuda. ²¹ Și când Roboam a venit la Ierusalim, el a adunat toată casa lui Iuda, cu tribul lui Beniamin, o sută optzeci de mii de oameni aleși, care erau războinici, pentru a lupta împotriva casei lui Israel, pentru a aduce împărăția din nou la Roboam, fiul lui Solomon. ²² Dar cuvântul lui Dumnezeu a venit la Șemaia, omul lui Dumnezeu, spunând: ²³ Vorbește-i lui Roboam, fiul lui Solomon, împăratul lui Iuda, și întregii case a lui Iuda și a lui Beniamin și rămășiței poporului, spunând: ²⁴ Astfel spune DOMNUL: Să nu vă urcați, nici să nu luptați împotriva fraților voștri, copiii lui Israel; întoarceți-vă fiecare om la casa lui, pentru că acest lucru este de la mine. Ei au dat ascultare cuvântului DOMNULUI și s-au întors să plece, conform cuvântului DOMNULUI. ²⁵ Atunci Ieroboam a construit Sihemul în muntele Efraim și a locuit acolo; și a ieșit de acolo și a construit Penuelul. ²⁶ Și Ieroboam a spus în

inima sa: Acum împărăția se va întoarce la casa lui David; ²⁷ Dacă acest popor urcă pentru a aduce sacrificiu în casa DOMNULUI la Ierusalim, atunci inima acestui popor se va întoarce din nou la domnul lor, la Roboam, împăratul lui Iuda, și pe mine mă vor ucide și se vor întoarce la Roboam, împăratul lui Iuda. ²⁸ De aceea împăratul s-a sfătuit și a făcut doi viței de aur și le-a spus: Este prea mult pentru voi să urcați la Ierusalim: iată, Israele, dumnezeii tăi care te-au scos din țara Egiptului. ²⁹ Și a pus pe unul în Betel și pe celălalt l-a pus în Dan. ³⁰ Și acest lucru a devenit un păcat; fiindcă poporul a mers să se închine înaintea unuia, până la Dan. ³¹ Și el a făcut o casă a înălțimilor și a făcut preoți din cei mai de jos oameni, care nu erau dintre fiii lui Levi. ³² Și Ieroboam a rânduit o sărbătoare în luna a opta, în ziua a cincisprezecea a lunii, ca sărbătoarea care este în Iuda, și a oferit pe altar. Astfel a făcut el în Betel, sacrificând vițelilor pe care îi făcuse; și a așezat în Betel pe preoții înălțimilor pe care el le făcuse. ³³ Astfel el a oferit pe altarul pe care îl făcuse în Betel în ziua a cincisprezecea a lunii a opta, în luna pe care el o plănuise din inima lui; și a rânduit o sărbătoare pentru copiii lui Israel; și a oferit pe altar și a ars tămâie.

13

¹ Și, iată, a venit un om al lui Dumnezeu din Iuda prin cuvântul DOMNULUI la Betel; și Ieroboam stătea în picioare lângă altar pentru a arde tămâie. ² Și el a strigat împotriva altarului prin cuvântul DOMNULUI și a spus: Altarule, altarule, astfel spune DOMNUL: Iată, un fiu se va naște casei lui

David, pe nume Iosia; și pe tine, el va oferi pe preoții înălțimilor, care ard tămâie pe tine și oase de oameni vor fi arse pe tine. ³ Și a dat un semn în acea zi, spunând: Acesta este semnul despre care DOMNUL a vorbit: Iată, altarul va fi despicat și cenușa care este pe el va fi vărsată. ⁴ Și s-a întâmplat, când împăratul Ieroboam a auzit spusa omului lui Dumnezeu, pe care a strigat-o împotriva altarului din Betel, că și-a întins mâna de la altar, spunând: Prindeți-l. Și mâna pe care o întinsese împotriva lui, s-a uscat, astfel încât nu a putut să o tragă din nou la el. ⁵ Altarul de asemenea s-a despicat și cenușa s-a vărsat de pe altar, conform cu semnul pe care omul lui Dumnezeu îl dăduse prin cuvântul DOMNULUI. ⁶ Și împăratul a răspuns și a zis omului lui Dumnezeu: Roagă acum fața DOMNULUI Dumnezeului tău și roagă-te pentru mine, ca mâna mea să îmi fie refăcută. Și omul lui Dumnezeu a implorat pe DOMNUL și mâna împăratului i-a fost refăcută din nou, și mâna a devenit precum era înainte. ⁷ Și împăratul i-a spus omului lui Dumnezeu: Vino acasă cu mine și răcorește-te și îți voi da o răsplată. ⁸ Și omul lui Dumnezeu a spus împăratului: Dacă mi-ai da jumătate din casa ta, nu voi intra cu tine, nici nu voi mânca pâine nici nu voi bea apă în acest loc; ⁹ Pentru că astfel mi s-a poruncit prin cuvântul DOMNULUI, spunând: Să nu mănânci pâine, nici să nu bei apă, nici să nu te întorci pe aceleași cale pe care ai venit. ¹⁰ Astfel el a mers pe altă cale și nu s-a întors pe calea pe care venise la Betel. ¹¹ Și acolo în Betel locuia un profet bătrân; și fiii săi au venit și i-au spus toate lucrările

pe care omul lui Dumnezeu le făcuse în acea zi în Betel; cuvintele pe care le spusese împăratului, pe acestea le-au spus de asemenea tatălui lor. ¹² Și tatăl lor le-a spus: Pe ce cale a mers el? Și fiii săi văzuseră pe ce cale mersese omul lui Dumnezeu, care venise din Iuda. ¹³ Și a spus fiilor săi: Înșeuati-mi măgarul. Astfel ei i-au înșeuat măgarul; și a călărit pe el, ¹⁴ Și a mers după omul lui Dumnezeu și l-a găsit șezând sub un stejar; și i-a spus: Ești tu omul lui Dumnezeu care a venit din Iuda? Și el a spus: Eu sunt. ¹⁵ Atunci el i-a spus: Vino acasă cu mine și mănâncă pâine. ¹⁶ Iar el a spus: Nu pot să mă întorc cu tine, nici să intru cu tine; nici nu voi mânca pâine, nici nu voi bea apă cu tine în acest loc; ¹⁷ Pentru că mi s-a spus prin cuvântul DOMNULUI: Să nu mănânci pâine, nici să nu bei apă acolo, nici să te întorci din nou pe calea pe care ai venit. ¹⁸ El i-a spus: Eu sunt de asemenea profet precum ești și tu; și un înger mi-a vorbit prin cuvântul DOMNULUI, spunând: Adu-l înapoi cu tine la casa ta, ca să mănânce pâine și să bea apă. Dar el îl mințea. ¹⁹ Astfel el s-a întors cu el și a mâncat pâine în casa lui și a băut apă. ²⁰ Și s-a întâmpilat, pe când ședeau la masă, că a venit cuvântul DOMNULUI la profetul care îl adusese înapoi; ²¹ Și el a strigat către omul lui Dumnezeu care venise din Iuda, spunând: Astfel spune DOMNUL: Pentru că nu ai făcut ce a poruncit gura DOMNULUI și nu ai păzit porunca pe care DOMNUL Dumnezeuul tău ți-o poruncise, ²² Ci ai venit înapoi și ai mâncat pâine și ai băut apă în locul despre care DOMNUL ți-a spus: Să nu mănânci pâine și să nu bei apă; trupul tău

mort nu va intra în mormântul părinților tăi. ²³ Și s-a întâmplat, după ce a mâncat pâine și după ce a băut, că a înșeuat măgarul pentru el, adică, pentru profetul pe care îl întorsese. ²⁴ Și după ce a plecat, l-a întâlnit pe cale un leu și l-a ucis; și trupul său mort era aruncat în cale și măgarul stătea lângă el, leul de asemenea stătea lângă trupul mort. ²⁵ Și, iată, au trecut niște oameni și au văzut trupul mort aruncat în cale și leul stând lângă trupul mort; și au venit și au spus aceasta în cetatea unde locuia profetul cel bătrân. ²⁶ Și când profetul care îl adusese înapoi din cale a auzit despre aceasta, a spus: Este omul lui Dumnezeu, care nu a făcut ce a poruncit cuvântul DOMNULUI; pentru aceasta DOMNUL l-a dat leului, care l-a sfâșiat și l-a ucis, conform cuvântului DOMNULUI, pe care i-l spusese. ²⁷ Și a vorbit fiilor săi, zicând: Înșeuati-mi măgarul. Și l-au înșeuat. ²⁸ Și a mers și a găsit trupul său mort aruncat în cale și măgarul și leul stând lângă trupul mort; leul nu mâncase trupul mort, nici nu sfâșiasse măgarul. ²⁹ Și profetul a ridicat trupul mort al omului lui Dumnezeu și l-a pus pe măgar și l-a adus înapoi; și profetul cel bătrân a intrat în cetate, pentru a-l jeli și pentru a-l îngropa. ³⁰ Și a pus trupul său mort în propriul său mormânt; și ei l-au jelit, spunând: Vai, fratele meu! ³¹ Și s-a întâmplat, după ce l-a îngropat, că a vorbit fiilor săi, spunând: La moartea mea, înmormântați-mă în mormântul unde este înmormântat omul lui Dumnezeu; să îmi puneți oasele lângă oasele lui; ³² Fiindcă spusa pe care el a strigat-o prin cuvântul DOMNULUI împotriva altarului din Betel și împotriva tuturor

caselor înălțimilor care sunt în cetățile din Samaria, se va întâmpla negreșit. ³³ După acest lucru Ieroboam nu s-a întors de la calea lui cea rea, ci a făcut din nou, din oamenii cei mai de jos, preoți ai înălțimilor; oricine voia, îl consacra și el devenea unul din preoții înălțimilor. ³⁴ Și acest lucru a fost păcat casei lui Ieroboam, chiar până la stârpire și nimicire de pe fața pământului.

14

¹ În timpul acela Abiia, fiul lui Ieroboam, s-a îmbolnăvit. ² Și Ieroboam i-a spus soției sale: Ridică-te, te rog, și deghizează-te, ca să nu fi cunoscută că ești soția lui Ieroboam; și mergi la Șilo; iată, acolo este profetul Ahia, care mi-a spus că voi fi împărat peste acest popor. ³ Și ia cu tine zece pâini și turte și un urcior cu miere și mergi la el: el îți va spune ce i se va întâmpla copilului. ⁴ Și soția lui Ieroboam a făcut astfel și s-a ridicat și a mers la Șilo și a venit la casa lui Ahia. Dar Ahia nu putea să vadă, pentru că ochii lui se întunecaseră din cauza bătrâneții. ⁵ Și DOMNUL i-a spus lui Ahia: Iată, soția lui Ieroboam vine să te întrebe un lucru pentru fiul ei, pentru că este bolnav; și așa și așa să îi vorbești, pentru că atunci când va intra, se va preface a fi altă femeie. ⁶ Și s-a întâmplat, când Ahia a auzit sunetul picioarelor ei, pe când intra pe ușă, că el i-a spus: Intră, tu soție a lui Ieroboam; de ce te prefaci a fi alta? Pentru că eu sunt trimis la tine cu vești grele. ⁷ Du-te, spune lui Ieroboam: Astfel spune DOMNUL Dumnezeuul lui Israel: Deși te-am înălțat din mijlocul poporului și te-am făcut prinț peste poporul meu, Israel, ⁸ Și

am rupt împărăția de la casa lui David și ți-am dat-o ție, totuși nu ai fost ca servitorul meu David, care a păzit poruncile mele și care m-a urmat cu toată inima sa, pentru a face numai ceea ce era drept în ochii mei; ⁹ Ci ai făcut rău mai mult decât toți câți au fost înaintea ta; fiindcă ai mers și ți-ai făcut alți dumnezei și chipuri turnate, pentru a mă provoca la mânie și m-ai aruncat în spatele tău; ¹⁰ De aceea, iată, voi aduce răul asupra casei lui Ieroboam și voi stârpi de la Ieroboam, pe cel care urinează la perete și pe cel închis și pe cel rămas în Israel, și voi îndepărta rămășița casei lui Ieroboam, precum omul îndepărtează balega, până când se duce toată. ¹¹ Pe cel ce moare din Ieroboam în cetate, câinii îl vor mânca; și pe cel care moare în câmp îl vor mânca păsările cerului, pentru că DOMNUL a vorbit aceasta. ¹² Ridică-te de aceea, mergi acasă; și când picioarele tale vor intra în cetate, copilul va muri. ¹³ Și tot Israelul va jeli pentru el și îl vor îngropa, pentru că numai el din Ieroboam va intra în mormânt, pentru că numai în el s-a găsit ceva bun față de DOMNUL Dumnezeul lui Israel, în casa lui Ieroboam. ¹⁴ Mai mult, DOMNUL își va ridica un împărat peste Israel, care va stârpi casa lui Ieroboam în acea zi, dar ce spun? Chiar acum. ¹⁵ Fiindcă DOMNUL va lovi pe Israel, precum o trestie este scuturată în apă și va dezrădăcina pe Israel din această țară bună, pe care a dat-o părinților lor și îi va împrăștia dincolo de râu, deoarece și-au făcut dumbrăvi, provocând pe DOMNUL la mânie. ¹⁶ Și el va părăsi pe Israel din cauza păcatelor lui Ieroboam, care a păcătuit și care a făcut pe Israel

să păcătuiască. ¹⁷ Și soția lui Ieroboam s-a ridicat și a plecat și a venit la Tirța; și când a ajuns la pragul ușii, copilul a murit. ¹⁸ Și l-au îngropat; și tot Israelul a jelit pentru el, conform cuvântului DOMNULUI, pe care el îl vorbise prin mâna servitorului său, profetul Ahia. ¹⁹ Și restul faptelor lui Ieroboam, cum s-a războit și cum a domnit, iată, ele sunt scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel. ²⁰ Și zilele cât Ieroboam a domnit au fost douăzeci și doi de ani; și a adormit cu părinții săi și Nadab, fiul său, a domnit în locul său. ²¹ Și Roboam, fiul lui Solomon, a domnit în Iuda. Roboam era în vârstă de patruzeci și unu de ani când a început să domnească și a domnit șaptesprezece ani în Ierusalim, cetatea pe care DOMNUL a ales-o dintre toate triburile lui Israel, ca să își pună numele său acolo. Și numele mamei lui era Naama, o amonită. ²² Și Iuda a făcut ce este rău în ochii DOMNULUI; și l-au provocat la gelozie cu păcatele lor pe care le-au făcut, mai mult decât tot ce făcuseră părinții lor. ²³ Fiindcă ei și-au zidit de asemenea înălțimi și idoli și dumbrăvi pe fiecare deal înalt și sub fiecare copac verde. ²⁴ Și erau de asemenea sodomiți în țară, care au făcut conform cu toate urâciunile națiunilor pe care DOMNUL le alungase dinaintea copiilor lui Israel. ²⁵ Și s-a întâmplat, în al cincilea an al împăratului Roboam, că Șișac, împăratul Egiptului, s-a urcat împotriva Ierusalimului; ²⁶ Și a luat tezaurele casei DOMNULUI și tezaurele casei împăratului; a luat chiar tot; și a luat toate scuturile de aur pe care Solomon le făcuse. ²⁷ Și împăratul Roboam a făcut în locul lor scuturi de aramă și le-a încredințat în

mâinile mai marelui gărzii, care păzea ușa casei împăratului. ²⁸ Și s-a întâmplat când împăratul intra în casa DOMNULUI, că garda le purta și le aducea înapoi în camera gărzii. ²⁹ Și restul faptelor lui Roboam și tot ce a făcut, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda? ³⁰ Și a fost război între Roboam și Ieroboam, în toate zilele lor. ³¹ Și Roboam a adormit cu părinții săi și a fost îngropat cu părinții săi în cetatea lui David. Și numele mamei lui era Naama, o amonită. Și Abiiam, fiul său, a domnit în locul său.

15

¹ Și în anul al optsprezecelea al împăratului Ieroboam, fiul lui Nebat, Abiiam a domnit peste Iuda. ² Trei ani a domnit el în Ierusalim. Și numele mamei lui era Maaca, fiica lui Abișalom. ³ Și el a umblat în toate păcatele tatălui său, pe care le făcuse înaintea lui; și inima lui nu a fost împăcată cu DOMNUL Dumnezeuul lui, ca inima lui David, tatăl său. ⁴ Totuși, din cauza lui David, DOMNUL Dumnezeuul său i-a dat o candelă în Ierusalim, pentru a înălța pe fiul său după el și pentru a întemeia Ierusalimul; ⁵ Deoarece David făcuse ceea ce era drept în ochii DOMNULUI și nu se abătuse de la niciun lucru pe care i-l poruncise el în toate zilele vieții sale, în afară de fapta cu Urie hititul. ⁶ Și a fost război între Roboam și Ieroboam în toate zilele vieții lui. ⁷ Și restul faptelor lui Abiiam și tot ce a făcut, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda? Și a fost război între Abiiam și Ieroboam. ⁸ Și Abiiam a adormit cu părinții săi; și l-au îngropat în cetatea lui David; și fiul său, Asa,

a domnit în locul său. ⁹ Și în al douăzecilea an al lui Ieroboam, împăratul lui Israel, Asa a domnit peste Iuda. ¹⁰ Și patruzeci și unu de ani a domnit el în Ierusalim. Și numele mamei lui era Maaca, fiica lui Abișalom. ¹¹ Și Asa a făcut ceea ce era drept în ochii DOMNULUI, precum a făcut David, tatăl său. ¹² Și a alungat pe sodomiți din țară și a îndepărtat toți idolii pe care tatăl său îi făcuse. ¹³ Și de asemenea pe Maaca, mama sa, chiar pe ea a îndepărtat-o de la a fi împărăteasă, pentru că făcuse un idol într-o duminică; și Asa i-a distrus idolul și l-a ars lângă pâraul Chedron. ¹⁴ Dar înălțimile nu au fost îndepărtate; totuși inima lui Asa a fost împăcată cu DOMNUL în toate zilele sale. ¹⁵ Și el a adus lucrurile pe care tatăl său le dedicase și lucrurile pe care el însuși le dedicase, în casa DOMNULUI: argint și aur și vase. ¹⁶ Și a fost război între Asa și Baașa, împăratul lui Israel, în toate zilele lor. ¹⁷ Și Baașa, împăratul lui Israel, s-a urcat împotriva lui Iuda și a zidit Rama, ca să nu permită nimănui să iasă sau să intre la Asa, împăratul lui Iuda. ¹⁸ Atunci Asa a luat tot argintul și aurul care era rămas în tezaurele casei DOMNULUI și în tezaurele casei împăratului și le-a dat în mâna servitorilor săi și împăratul Asa i-a trimis la Ben-Hadad, fiul lui Tabrimon, fiul lui Hezion, împăratul Siriei, care locuia în Damasc, spunând: ¹⁹ Este alianță între mine și tine și între tatăl meu și tatăl tău: iată, ți-am trimis un dar de argint și aur; vino și rupe înțelegerea ta cu Baașa, împăratul lui Israel, ca să plece de la mine. ²⁰ Astfel Ben-Hadad a dat ascultare împăratului Asa și a trimis pe căpeteniile

oștirilor sale împotriva cetăților lui Israel și au lovit Iionul și Danul și Abel-Bet-Maaca și tot Chinerotul, împreună cu toată țara lui Neftali. ²¹ Și s-a întâmplat, când Baașa a auzit aceasta, că s-a oprit de la construirea Ramei și a locuit în Tirța. ²² Atunci împăratul Asa a făcut o proclamație prin tot Iuda; nimeni nu a fost scutit; și au îndepărtat pietrele de la Rama și lemnăria ei, cu care Baașa construise; și împăratul Asa a zidit cu ele Gheba lui Beniamin și Mițpa. ²³ Restul faptelor lui Asa și toată puterea lui și tot ce a făcut și cetățile pe care le-a construit, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda? Totuși în timpul bătrâneții sale a fost bolnav de picioare. ²⁴ Și Asa a adormit cu părinții săi și a fost îngropat cu părinții săi în cetatea lui David, tatăl său; și Iosafat, fiul său, a domnit în locul său. ²⁵ Și Nadab, fiul lui Ieroboam, a început să domnească peste Israel în al doilea an al lui Asa, împăratul lui Iuda, și el a domnit peste Israel doi ani. ²⁶ Și a făcut ce este rău în ochii DOMNULUI și a umblat în calea tatălui său și în păcatul lui, prin care a făcut pe Israel să păcătuiască. ²⁷ Și Baașa, fiul lui Ahia, din casa lui Isahar, a uneltit împotriva lui; și Baașa l-a lovit la Ghibeton, care aparținea filistenilor; fiindcă Nadab și tot Israelul asediau Ghibetonul. ²⁸ Chiar în al treilea an al lui Asa, împăratul lui Iuda, Baașa l-a ucis și a domnit în locul său. ²⁹ Și s-a întâmplat, când a domnit, că el a lovit toată casa lui Ieroboam; nu a lăsat lui Ieroboam pe vreunul care sufla, până când l-a nimicit, conform spusei DOMNULUI, pe care o vorbise prin servitorul său, Ahia șilonitul; ³⁰ Din cauza păcatelor lui Ieroboam

cu care păcătuiase și prin care făcuse pe Israel să păcătuiască, prin provocarea cu care îl provocase pe DOMNUL Dumnezeuul lui Israel la mânie. ³¹ Și restul faptelor lui Nadab și tot ce a făcut, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel? ³² Și a fost război între Asa și Baașa, împăratul lui Israel, în toate zilele lor. ³³ În al treilea an al lui Asa, împăratul lui Iuda, a început să domnească Baașa, fiul lui Ahia, peste tot Israelul în Tirța, timp de douăzeci și patru de ani. ³⁴ Și el a făcut ce este rău în ochii DOMNULUI și a umblat în calea lui Ieroboam și în păcatul lui, prin care făcuse pe Israel să păcătuiască.

16

¹ Atunci cuvântul DOMNULUI a venit la Iehu, fiul lui Hanani, împotriva lui Baașa, spunând: ² Pentru că te-am ridicat din țărână și te-am făcut prinț peste poporul meu Israel și ai umblat în calea lui Ieroboam și ai făcut pe poporul meu Israel să păcătuiască, pentru a mă provoca la mânie cu păcatele lor, ³ Iată, voi îndepărta posteritatea lui Baașa și posteritatea casei lui; și voi face casa ta precum casa lui Ieroboam, fiul lui Nebat. ⁴ Pe cel care va muri din Baașa, în cetate, câinii îl vor mânca; și pe cel care moare dintre ai lui în câmp, păsările cerului îl vor mânca. ⁵ Și restul faptelor lui Baașa și ce a făcut și puterea lui, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel? ⁶ Astfel Baașa a adormit cu părinții săi și a fost îngropat în Tirța; și Ela, fiul său, a domnit în locul său. ⁷ Și de asemenea prin mâna profetului Iehu, fiul lui Hanani, a venit cuvântul DOMNULUI împotriva

lui Baaşa și împotriva casei lui, pentru tot răul pe care l-a făcut în ochii DOMNULUI, în a-l provoca la mânie cu lucrarea mâinilor sale, fiind ca și casa lui Ieroboam; și pentru că l-a ucis. ⁸ În anul al douăzeci și șaselea al lui Asa, împăratul lui Iuda, a început Ela, fiul lui Baaşa, să domnească peste Israel în Tirța, doi ani. ⁹ Și servitorul său, Zimri, căpetenie a jumătate din carele lui, a uneltit împotriva sa în timp ce era în Tirța bând și îmbătându-se în casa lui Arța, administratorul casei sale în Tirța. ¹⁰ Și Zimri a intrat și l-a lovit și l-a ucis, în anul al douăzeci și șaptelea al lui Asa, împăratul lui Iuda, și a domnit în locul său. ¹¹ Și s-a întâmplat, când a început să domnească, îndată ce a șezut pe tronul său, că a ucis toată casa lui Baaşa; nu i-a lăsat pe niciunul care urinează la perete, nici dintre rudele lui, nici dintre prietenii lui. ¹² Astfel Zimri a nimicit toată casa lui Baaşa, conform cuvântului DOMNULUI, pe care îl vorbise împotriva lui Baaşa prin profetul Iehu, ¹³ Pentru toate păcatele lui Baaşa și păcatele lui Ela, fiul său, prin care păcătuiseră și prin care făcuseră pe Israel să păcătuiască, provocând pe DOMNUL Dumnezeuul lui Israel la mânie cu deșertăciunile lor. ¹⁴ Și restul faptelor lui Ela și tot ce a făcut, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel? ¹⁵ În anul al douăzeci și șaptelea al lui Asa, împăratul lui Iuda, a domnit Zimri șapte zile în Tirța. Și poporul era așezat în tabără împotriva Ghibetonului, care aparținea filistenilor. ¹⁶ Și poporul care era așezat în tabără a auzit spunându-se: Zimri a uneltit și de asemenea a ucis pe împărat; De aceea tot Israelul a făcut pe Omri, căpetenia oștirii, împărat

peste Israel, în acea zi în tabără. ¹⁷ Și Omri s-a urcat de la Ghibeton și tot Israelul cu el și au asediat Tirța. ¹⁸ Și s-a întâmplat, când Zimri a văzut că cetatea fusese luată, că a intrat în palatul casei împăratului și a ars casa împăratului peste el cu foc și a murit, ¹⁹ Pentru păcatele sale cu care păcătuisese făcând ce este rău în ochii DOMNULUI, pentru că umblase în calea lui Ieroboam și în păcatul lui pe care l-a făcut, pentru a face pe Israel să păcătuiască. ²⁰ Și restul faptelor lui Zimri și trădarea lui pe care a lucrat-o, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel? ²¹ Atunci poporul lui Israel s-a despărțit în două părți: jumătate din popor l-a urmat pe Tibni, fiul lui Ghinat, pentru a-l face împărat și jumătate l-a urmat pe Omri. ²² Dar poporul care l-a urmat pe Omri l-a învins pe cel care îl urma pe Tibni, fiul lui Ghinat; astfel Tibni a murit, iar Omri a domnit. ²³ În anul al treizeci și unulea al lui Asa, împăratul lui Iuda, a început Omri să domnească peste Israel, doisprezece ani; șase ani a domnit în Tirța. ²⁴ Și a cumpărat dealul Samariei de la Șemer pentru doi talanți de argint și a construit pe deal și a pus numele cetății pe care o construise, după numele lui Șemer, stăpânul dealului, Samaria. ²⁵ Dar Omri a lucrat ce este rău în ochii DOMNULUI și a făcut mai rău decât toți cei care au fost înaintea lui. ²⁶ Fiindcă a umblat în toată calea lui Ieroboam, fiul lui Nebat, și în păcatul lui cu care făcuse pe Israel să păcătuiască, pentru a provoca pe DOMNUL Dumnezeuul lui Israel la mânie cu deșertăciunile lor. ²⁷ Și restul faptelor lui Omri și tot ce a făcut și puterea lui pe care a arătat-o, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor

împăraților lui Israel? ²⁸ Astfel Omri a adormit cu părinții săi și a fost îngropat în Samaria; Și Ahab, fiul său, a domnit în locul său. ²⁹ Și în anul al treizeci și optulea al lui Asa, împăratul lui Iuda, Ahab, fiul lui Omri, a început să domnească peste Israel; și Ahab, fiul lui Omri, a domnit peste Israel în Samaria douăzeci și doi de ani. ³⁰ Și Ahab, fiul lui Omri, a făcut ce este rău în ochii DOMNULUI mai mult decât toți cei care au fost înaintea lui. ³¹ Și s-a întâmplat, ca și cum ar fi fost un lucru ușor pentru el să umble în păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, că a luat de soție pe Izabela, fiica lui Etbaal, împăratul sidonienilor, și a mers și i-a servit lui Baal și i s-a închinat. ³² Și a ridicat un altar pentru Baal în casa lui Baal, pe care o construisese în Samaria. ³³ Și Ahab a făcut o dumbravă; și Ahab a făcut mai mult, pentru a provoca pe DOMNUL Dumnezeu lui Israel la mânie, decât toți împărații lui Israel care au fost înaintea lui. ³⁴ În zilele lui Hiel betelitul a construit Ierihonul; i-a pus temelia în Abiram, întâiul său născut, și i-a pus porțile în cel mai tânăr fiu al său, Segub, conform cuvântului DOMNULUI, pe care îl spusese prin Iosua, fiul lui Nun.

17

¹ Și Ilie tișbitul, care era dintre locuitorii Galaadului, i-a spus lui Ahab: Precum DOMNUL Dumnezeu lui Israel trăiește, înaintea căruia stau în picioare, nu va fi nici rouă nici ploaie în anii aceștia, decât conform cuvântului meu. ² Și cuvântul DOMNULUI a venit la el, spunând: ³ Du-te de aici și întoarce-te spre est și ascunde-te lângă

pârâul Cherit, care este înaintea Iordanului. ⁴ Și se va întâmpla, că vei bea din pârâu și am poruncit corbilor să te hrănească acolo. ⁵ Astfel el a mers și a făcut conform cuvântului DOMNULUI; fiindcă a mers și a locuit lângă pârâu Cherit, care este înaintea Iordanului. ⁶ Și corbii i-au adus pâine și carne dimineața și pâine și carne seara; și el a băut din pârâu. ⁷ Și s-a întâmplat după un timp, că pârâu a secat, pentru că nu fusese ploaie în țară. ⁸ Și cuvântul DOMNULUI a venit la el, spunând: ⁹ Ridică-te, mergi la Sarepta, care aparține de Sidon, și locuiește acolo; iată, am poruncit unei femei văduve de acolo să te sprijine. ¹⁰ Astfel el s-a ridicat și a mers la Sarepta. Și când a venit la poarta cetății, iată, femeia văduvă era acolo strângând vreascuri; și el a strigat către ea și a spus: Adu-mi, te rog, puțină apă într-un vas, ca să beau. ¹¹ Și pe când ea mergea să îi aducă, el a strigat către ea și a spus: Adu-mi, te rog, o bucată de pâine în mâna ta. ¹² Iar ea a spus: Precum DOMNUL Dumnezeuul tău trăiește, o turtă nu am, ci o mână plină de făină într-un vas și puțin untdelemn într-un ulcior; și, iată, strâng două vreascuri, ca să intru și să o pregătesc pentru mine și pentru fiul meu, ca să o mâncăm și să murim. ¹³ Și Ilie i-a spus: Nu te teme; mergi și fă precum ai spus; dar fă-mi din ea întâi mie o mică turtă și adu-mi-o; și după aceea fă pentru tine și pentru fiul tău. ¹⁴ Pentru că astfel spune DOMNUL Dumnezeuul lui Israel: Vasul făinii nu se va mistui, nici ulciorul de untdelemn nu se va sfârși, până în ziua în care DOMNUL va trimite ploaie pe pământ. ¹⁵ Și ea a mers și a făcut conform spusei lui Ilie; și ea și el și casa ei au mâncat multe

zile. ¹⁶ Și vasul făinii nu s-a terminat, nici urciorul de untdelemn nu s-a sfârșit, conform cuvântului DOMNULUI, pe care îl spusese prin Ilie. ¹⁷ Și s-a întâmplat după aceste lucruri, că fiul femeii, stăpâna casei, s-a îmbolnăvit; și boala lui a fost grea, încât nu a mai rămas suflare în el. ¹⁸ Și ea i-a spus lui Ilie: Ce am eu a face cu tine, o tu, om al lui Dumnezeu? Ai venit la mine ca să aduci în amintire păcatul meu și să ucizi pe fiul meu? ¹⁹ Și el i-a spus: Dă-mi pe fiul tău. Și el l-a luat de la sânul ei și l-a dus în camera de sus, unde locuia el, și l-a culcat pe propriul lui pat. ²⁰ Și a strigat către DOMNUL și a spus: DOAMNE Dumnezeul meu, ai adus răul și peste văduva la care locuiesc temporar, ucigând pe fiul ei? ²¹ Și s-a întins peste copil de trei ori și a strigat către DOMNUL și a spus: DOAMNE Dumnezeul meu, te rog, să se întoarcă sufletul acestui copil în el. ²² Și DOMNUL a auzit vocea lui Ilie; și sufletul copilului s-a întors înapoi în el și el a trăit. ²³ Și Ilie a luat copilul și l-a adus din cameră în casă și l-a dat mamei sale; și Ilie a spus: Vezi, fiul tău trăiește. ²⁴ Și femeia i-a spus lui Ilie: Acum prin aceasta cunosc că ești un om al lui Dumnezeu și cuvântul DOMNULUI în gura ta este adevăr.

18

¹ Și s-a întâmplat, că după multe zile, cuvântul DOMNULUI a venit la Ilie în anul al treilea, spunând: Du-te, arată-te lui Ahab; și voi trimite ploaie pe pământ. ² Și Ilie a mers să se arate lui Ahab. Și era o foamete aspră în Samaria. ³ Și Ahab l-a chemat pe Obadia, care era guvernatorul

casei sale. (Și Obadia se temea mult de DOMNUL;
4 Fiindcă s-a întâmplat, când Izabela a stârplit pe
profeții DOMNULUI, că Obadia a luat o sută de
profeți și i-a ascuns câte cincizeci într-o peșteră și
i-a hrănit cu pâine și apă.) 5 Și Ahab i-a spus lui
Obadia: Du-te în țară, la toate fântânile de apă și
la toate pâraiele; poate găsim iarbă pentru a salva
cailor și catârii, ca să nu pierdem toate animalele.
6 Astfel, și-au împărțit țara între ei pentru a trece
prin ea; Ahab a mers pe o cale, singur, și Obadia
a mers pe altă cale, singur. 7 Și pe când Obadia era
pe cale, iată, Ilie l-a întâlnit; și el l-a recunoscut și
a căzut cu fața la pământ și a spus: Tu ești, domnul
meu Ilie? 8 Și el i-a răspuns: Eu sunt; du-te, spune
domnului tău: Iată, Ilie este aici. 9 Și el a spus:
Cu ce am păcătuit eu, ca să dai pe servitorul tău
în mâna lui Ahab, ca să măucidă? 10 Precum
DOMNUL Dumnezeuul tău trăiește, nu este națiune
sau împărăție, la care domnul meu nu a trimis să
te caute; și când ei spuneau: Nu este acolo; el lua
un jurământ de la împărăție sau națiune, că nu te-
au găsit. 11 Și acum tu spui: Du-te, spune domnului
tău: Iată, Ilie este aici. 12 Și se va întâmpla, imediat
ce eu voi pleca de la tine, că Duhul DOMNULUI te
va duce nu știu unde; și astfel, când vin și îi spun
lui Ahab și el nu te va găsi, că mă va ucide; dar eu,
servitorul tău, mă tem de DOMNUL din tinerețea
mea. 13 Nu i s-a spus domnului meu ce am făcut
când Izabela a ucis pe profeții DOMNULUI, cum
am ascuns o sută de bărbați dintre profeții DOM-
NULUI, câte cincizeci într-o peșteră și i-am hrănit
cu pâine și apă? 14 Și acum tu spui: Du-te, spune

domnului tău: Iată, Ilie este aici; și el mă va ucide.

¹⁵ Și Ilie a spus: Precum DOMNUL oștirilor trăiește, înaintea căruia stau în picioare, în această zi mă voi arăta negreșit lui. ¹⁶ Astfel Obadia a mers să îl întâlnească pe Ahab și i-a spus; și Ahab a mers să îl întâlnească pe Ilie. ¹⁷ Și s-a întâmplat, când Ahab l-a văzut pe Ilie, că Ahab i-a spus: Ești tu cel care tulbură pe Israel? ¹⁸ Iar el a răspuns: Nu eu am tulburat pe Israel, ci tu și casa tatălui tău, în aceea că ați părăsit poruncile DOMNULUI și tu ai urmat Baalilor. ¹⁹ De aceea acum, trimite și adună la mine tot Israelul pe muntele Carmel și pe cei patru sute cincizeci de profeți ai lui Baal și pe cei patru sute de profeți ai dumbrăvilor, care mănâncă la masa Izabelei. ²⁰ Astfel, Ahab a trimis la toți copiii lui Israel și a adunat profeții la muntele Carmel. ²¹ Și Ilie a venit la tot poporul și a spus: Până când veți schiopăta voi între două opinii? Dacă DOMNUL este Dumnezeu, urmați-l pe el; dar dacă este Baal, atunci urmați-l pe el. Și poporul nu i-a răspuns un cuvânt. ²² Atunci a spus Ilie poporului: Eu, numai eu, am rămas profet al DOMNULUI; dar profeții lui Baal sunt patru sute cincizeci de bărbați. ²³ Să ni se dea de aceea doi tauri; și ei să își aleagă un taur pentru ei și să îl taie bucăți și să îl pună pe lemne și să nu pună foc dedesubt; și eu voi pregăti celălalt taur și îl voi pune pe lemne și nu voi pune foc dedesubt; ²⁴ Și să chemați numele dumnezeilor voștri, iar eu voi chema numele DOMNULUI; și Dumnezeul care răspunde prin foc, acela să fie Dumnezeu. Și tot poporul a răspuns și a zis: Bine spus. ²⁵ Și Ilie a spus profeților lui Baal: Alegeți-

vă un taur și pregătiți-l înțâi, pentru că voi sunteți mulți; și chemați numele dumnezeilor voștri, dar să nu puneți foc dedesubt. ²⁶ Și ei au luat taurul care le-a fost dat și l-au pregătit; și au chemat numele lui Baal de dimineață până la amiază, spunând: Baale, ascultă-ne. Dar nu a fost nicio voce, nici nu a răspuns nimeni. Și săreau pe altarul care fusese făcut. ²⁷ Și s-a întâmplat la amiază, că Ilie i-a batjocorit și a spus: Strigați cu voce tare, pentru că el este dumnezeu; fie vorbește, sau urmărește ceva, sau este într-o călătorie, sau poate doarme și trebuie trezit. ²⁸ Și au strigat cu voce tare și s-au tăiat după obiceiul lor cu săbii și sulițe, până când sângele a țâșnit pe ei. ²⁹ Și s-a întâmplat, când miezul zilei a trecut și ei au profețit până la timpul oferirii sacrificiului de seară, că nu a fost nici voce, nici cineva care să răspundă, nici cineva care să dea ascultare. ³⁰ Și Ilie a spus către tot poporul: Apropiați-vă de mine. Și tot poporul s-a apropiat de el. Și el a reparat altarul DOMNULUI care era dărâmat. ³¹ Și Ilie a luat douăsprezece pietre, conform numărului triburilor fiilor lui Iacob, către care cuvântul DOMNULUI a venit, spunând: Israel va fi numele tău; ³² Și cu pietrele a zidit un altar în numele DOMNULUI; și a făcut un șanț în jurul altarului, atât de mare încât să conțină două măsuri de sămânță. ³³ Și a pus lemnele în ordine și a tăiat taurul în bucăți și l-a pus pe lemne și a spus: Umpleți patru vedre cu apă și turnați-o pe ofranda arsă și pe lemne. ³⁴ Și a spus: Faceți aceasta a doua oară. Și au făcut aceasta a doua oară. Și el a spus: Faceți aceasta a treia oară.

Și au făcut aceasta a treia oară. ³⁵ Și apa curgea împrejurul altarului și el a umplut de asemenea șanțul cu apă. ³⁶ Și s-a întâmplat, pe timpul ofrandei sacrificiului de seară, că profetul Ilie s-a apropiat și a spus: DOAMNE Dumnezeul lui Avraam, Isaac și al lui Israel, să se cunoască în această zi că tu ești Dumnezeu în Israel și că eu sunt servitorul tău și că am făcut toate aceste lucruri la cuvântul tău. ³⁷ Ascultă-mă, DOAMNE, ascultă-mă, ca acest popor să știe că tu ești DOMNUL Dumnezeului și că tu le-ai întors inima înapoi. ³⁸ Atunci focul DOMNULUI a căzut și a mistuit ofranda arsă și lemnele și pietrele și țărâna și a supt apa care era în șanț. ³⁹ Și când tot poporul a văzut aceasta, au căzut cu fețele la pământ; și au spus: DOMNUL, el este singurul Dumnezeu; DOMNUL, el este singurul Dumnezeu. ⁴⁰ Și Ilie le-a spus: Luați pe profeții lui Baal; să nu scape niciunul dintre ei. Și i-au luat; și Ilie i-a coborât la pârâul Chișon și i-a ucis acolo. ⁴¹ Și Ilie i-a spus lui Ahab: Urcă-te, mănâncă și bea, pentru că este zgomot de ploaie mare. ⁴² Astfel Ahab s-a urcat să mănânce și să bea. Și Ilie s-a urcat pe vârful Carmelului; și s-a plecat la pământ și și-a pus fața între genunchi, ⁴³ și a spus servitorului său: Urcă acum, privește spre mare. Și el s-a urcat și a privit și a spus: Nu este nimic. Iar el a spus: Du-te din nou de șapte ori. ⁴⁴ Și s-a întâmplat a șaptea oară, că el a spus: Iată, se ridică un nor mic din mare, ca o mână de om. Iar el a spus: Urcă-te și spune lui Ahab: Pregătește-ți carul și coboară, ca să nu te oprească ploaia. ⁴⁵ Și s-a întâmplat între timp, că cerul s-a înnegrit cu nori și vânt și a fost o ploaie mare. Și Ahab s-a urcat în carul său și a mers la

Izreel. ⁴⁶ Și mâna DOMNULUI a fost peste Ilie; și el și-a încins coapsele și a alergat înaintea lui Ahab la intrarea în Izreel.

19

¹ Și Ahab i-a istorisit Izabelei tot ce făcuse Ilie și cum ucisese cu sabia pe toți profeții. ² Atunci Izabela a trimis un mesager la Ilie, spunând: Astfel să îmi faci dumnezeii și încă mai mult, dacă nu îți fac viața ta ca viața unuia dintre ei, mâine pe timpul acesta. ³ Și când el a văzut aceasta, s-a ridicat și a mers pentru a-și salva viața și a venit la Beer-Șeba, care aparține de Iuda, și a lăsat pe servitorul său acolo. ⁴ Iar el a mers în pustiu cale de o zi și a ajuns și a șezut sub un ienupăr; și a cerut ca sufletul lui să moară și a spus: Este destul; acum, DOAMNE, ia-mi viața, pentru că nu sunt mai bun decât părinții mei. ⁵ Și s-a culcat și pe când dormea sub un ienupăr, iată, un înger l-a atins și i-a spus: Scoală-te și mănâncă. ⁶ Și s-a uitat și, iată, era o turtă coaptă pe cărbuni și un urcior cu apă la capul său. Și a mâncat și a băut și s-a culcat din nou. ⁷ Și îngerul DOMNULUI a venit din nou, a doua oară, și l-a atins și a spus: Scoală-te și mănâncă; deoarece călătoria ta este prea mare pentru tine. ⁸ Și s-a sculat și a mâncat și a băut și a mers în puterea mâncării aceleia patruzeci de zile și patruzeci de nopți până la Horeb, muntele lui Dumnezeu. ⁹ Și a intrat acolo într-o peșteră și a rămas toată noaptea acolo; și, iată, cuvântul DOMNULUI a venit la el și i-a spus: Ce faci tu aici, Ilie? ¹⁰ Și el a spus: Am fost foarte gelos pentru DOMNUL Dumnezeu al oștirilor; deoarece copiii lui Israel au părăsit legământul

tău, au dărâmat altarele tale și au ucis cu sabia pe profeții tăi; și eu, numai eu, am rămas; și ei mă caută să îmi ia viața. ¹¹ Iar el a spus: Ieși și stai în picioare pe munte înaintea DOMNULUI. Și, iată, DOMNUL a trecut și un vânt mare și puternic a despicat munții și a sfărâmat în bucăți stâncile înaintea DOMNULUI, dar DOMNUL nu era în vânt; și după vânt, un cutremur, dar DOMNUL nu era în cutremur. ¹² Și după cutremur, un foc, dar DOMNUL nu era în foc; și după foc o voce blândă, șoptită. ¹³ Și s-a întâmplat când Ilie a auzit aceasta, că și-a înfășurat fața în mantaua sa și a ieșit și a stat în picioare la intrarea peșterii. Și, iată, a ajuns la el o voce care a spus: Ce faci tu aici, Ilie? ¹⁴ Iar el a spus: Am fost foarte gelos pentru DOMNUL Dumnezeu al oștirilor, deoarece copiii lui Israel au părăsit legământul tău, au dărâmat altarele tale și au ucis cu sabia pe profeții tăi; și eu, numai eu, am rămas; și ei mă caută să îmi ia viața. ¹⁵ Iar DOMNUL i-a zis: Du-te, întoarce-te pe calea ta către pustiul Damascului; și când ajungi, să ungi pe Hazael să fie împărat peste Siria; ¹⁶ și pe Iehu, fiul lui Nimși, să îl ungi să fie împărat peste Israel; și pe Elisei, fiul lui Șafat, din Abel-Mehola, să îl ungi să fie profet în locul tău. ¹⁷ Și se va întâmpla, că pe cel care scapă de sabia lui Hazael îl va ucide Iehu; și pe cel care scapă de sabia lui Iehu îl va ucide Elisei. ¹⁸ Totuși, mi-am lăsat șapte mii în Israel, toți genunchii ce nu s-au plecat înaintea lui Baal și fiecare gură care nu l-a sărutat. ¹⁹ Astfel, el s-a depărtat de acolo și l-a găsit pe Elisei, fiul lui Șafat, care ara cu douăsprezece juguri de boi înaintea lui și el cu al doisprezecelea;

și Ilie a trecut pe lângă el și și-a aruncat mantaua peste el. ²⁰ Și el a lăsat boii și a alergat după Ilie și a spus: Lasă-mă, te rog, să sărut pe tatăl meu și pe mama mea și apoi te voi urma. Iar el i-a spus: Du-te, întoarce-te: fiindcă ce ți-am făcut? ²¹ Și el s-a întors de la el și a luat o pereche de boi și i-a înjunghiat și a fiert carnea lor cu uneltele boilor și a dat poporului și ei au mâncat. Apoi s-a ridicat și a mers după Ilie și i-a servit.

20

¹ Și Ben-Hadad, împăratul Siriei, și-a adunat toată oștirea lui; și erau treizeci și doi de împărați cu el, și cai și care; și s-a urcat și a asediat Samaria și s-a războit împotriva ei. ² Și a trimis mesageri la Ahab, împăratul lui Israel, în cetate, și i-a spus: Astfel spune Ben-Hadad: ³ Argintul tău și aurul tău sunt ale mele; soțiile tale de asemenea și copiii tăi cei mai plăcuți sunt ai mei. ⁴ Și împăratul lui Israel a răspuns și a zis: Domnul meu, împărate, conform spusei tale, eu, și tot ceea ce am, sunt al tău. ⁵ Și mesagerii s-au întors și au zis: Astfel vorbește Ben-Hadad, spunând: Deși am trimis la tine, spunând: Să îmi dai argintul tău și aurul tău și soțiile tale și copiii tăi; ⁶ Totuși voi trimite pe servitorii mei la tine mâine, cam în acest timp, și ei vor cerceta casa ta și casele servitorilor tăi; și va fi astfel: că orice este plăcut în ochii tăi, ei vor pune în mâna lor și vor lua. ⁷ Atunci împăratul lui Israel a chemat pe toți bătrânii țării și a spus: Cunoașteți, vă rog, și vedeți cum acest om caută ticăloșie, pentru că a trimis la mine după soțiile mele și după copiii mei și după argintul meu și după aurul meu și

nu l-am refuzat. ⁸ Și toți bătrânii și tot poporul i-au zis: Să nu îi dai ascultare, nici să nu consimți. ⁹ De aceea el a spus mesagerilor lui Ben-Hadad: Spuneți domnului meu, împăratul: Pentru tot ce ai trimis la servitorul tău la început voi face; dar acest lucru nu pot să îl fac. Și mesagerii au plecat și i-au adus din nou cuvânt. ¹⁰ Și Ben-Hadad a trimis la el și a spus: Astfel să îmi facă dumnezeii și încă mai mult, dacă țărâna Samariei va fi suficientă să umple mâna întregului popor care mă urmează. ¹¹ Și împăratul lui Israel a răspuns și a zis: Spuneți-i: Să nu se fălească cel care își încinge armura ca cel care și-o dă jos. ¹² Și s-a întâmplat, când Ben-Hadad a auzit acest mesaj, pe când el bea, el și împărații lui în corturi, că a spus servitorilor săi: Desfășurați-vă de bătălie. Și ei s-au desfășurat de bătălie împotriva cetății. ¹³ Și, iată, a venit un profet la Ahab, împăratul lui Israel, spunând: Astfel spune DOMNUL: Ai văzut tu toată această mare mulțime? Iată, o voi da în mâna ta în această zi; și tu vei cunoaște că eu sunt DOMNUL. ¹⁴ Și Ahab a spus: Prin cine? Iar el a spus: Astfel spune DOMNUL: Prin tinerii prinților provinciilor. Apoi el a spus: Cine va începe bătălia? Iar el a răspuns: Tu. ¹⁵ Atunci el a numărat pe tinerii prinților provinciilor, și ei au fost două sute treizeci și doi; și, după ei a numărat tot poporul, pe toți copiii lui Israel, șapte mii. ¹⁶ Și au ieșit la amiază. Dar Ben-Hadad bea și se îmbăta în corturi, el și împărații, cei treizeci și doi de împărați, care îl ajutau. ¹⁷ Și tinerii prinților provinciilor au ieșit cei dintâi; și Ben-Hadad a trimis și i-au spus, zicând: Au ieșit

niște bărbați din Samaria. ¹⁸ Și el a spus: Dacă au ieșit pentru pace, prindeți-i vii; și dacă au ieșit pentru război, prindeți-i vii. ¹⁹ Astfel, acești tineri ai prinților provinciilor au ieșit din cetate, ei și armata care îi urma. ²⁰ Și au ucis, fiecare pe omul lui; și sirienii au fugit; și Israel i-a urmărit; și Ben-Hadad, împăratul Siriei, a scăpat pe un cal cu călăreții. ²¹ Și împăratul lui Israel a ieșit și a lovit caii și carele și a ucis pe sirieni cu un mare măcel. ²² Și profetul a venit la împăratul lui Israel și i-a spus: Du-te, întărește-te și însemnează și vezi ce faci, pentru că la întoarcerea anului împăratul Siriei se va urca împotriva ta. ²³ Și servitorii împăratului Siriei i-au spus: Dumnezeii lor sunt dumnezeii ai dealurilor; de aceea au fost mai tari decât noi; dar să luptăm împotriva lor în câmpie și cu siguranță noi vom fi mai tari decât ei. ²⁴ Și fă acest lucru: Scoate pe împărați, pe fiecare om din locul său, și pune căpetenii în locul lor; ²⁵ Și numără-ți o armată, ca armata pe care ai pierdut-o, cal pentru cal și car pentru car; și vom lupta împotriva lor în câmpie și cu siguranță noi vom fi mai tari decât ei. Și el a dat ascultare vocii lor și a făcut astfel. ²⁶ Și s-a întâmplat, la întoarcerea anului, că Ben-Hadad a numărat pe sirieni și s-a urcat la Afec, pentru a lupta împotriva lui Israel. ²⁷ Și copiii lui Israel au fost numărați și erau toți prezenți și au mers împotriva lor; și copiii lui Israel și-au înălțat corturile în fața lor ca două turme mici de iezi, dar sirienii umpleau țara. ²⁸ Și a venit un om al lui Dumnezeu și a vorbit împăratului lui Israel și a spus: Astfel spune DOMNUL: Pentru că sirienii

au zis: DOMNUL este Dumnezeu al dealurilor dar nu este Dumnezeu al văilor, de aceea voi da toată această mare mulțime în mâna ta și veți cunoaște că eu sunt DOMNUL. ²⁹ Și și-au înălțat corturile unii în fața altora șapte zile. Și astfel a fost, că în ziua a șaptea bătălia a început; și copiii lui Israel au ucis dintre sirieni o sută de mii de pedestri într-o singură zi. ³⁰ Dar restul au fugit la Afec în cetate; și acolo un zid a căzut peste douăzeci și șapte de mii dintre bărbații care erau rămași. Și Ben-Hadad a fugit și a intrat în cetate într-o cameră dinăuntru. ³¹ Și servitorii săi i-au spus: Iată acum, am auzit că împărații casei lui Israel sunt împărați milostivi; să ne punem, te rog, sac peste coapse și funii pe capete și să ieșim înaintea împăratului lui Israel; poate că te va lăsa cu viață. ³² Astfel s-au încins cu sac peste coapsele lor și au pus funii pe capetele lor și au venit la împăratul lui Israel și au spus: Servitorul tău Ben-Hadad spune: Te rog, lasă-mă să trăiesc. Iar el a spus: Mai este încă în viață? El este fratele meu. ³³ Și oamenii au căutat cu atenție la cuvintele lui, dacă vreun lucru va ieși de la el, și au prins în grabă aceasta și au zis: Fratele tău, Ben-Hadad. Atunci el a spus: Mergeți, aduceți-l. Atunci Ben-Hadad a ieșit la el, iar el l-a făcut să se urce în car. ³⁴ Și Ben-Hadad i-a spus: Cetățile, pe care le-a luat tatăl meu de la tatăl tău, le voi înapoia; și îți vei face străzi în Damasc, precum tatăl meu a făcut în Samaria. Atunci, Ahab a spus: Eu te voi trimite cu acest legământ. Astfel el a făcut legământ cu el și l-a trimis. ³⁵ Și un anume bărbat dintre fiii profeților a spus aproapelui său în cuvântul DOMNULUI: Lovește-mă, te rog. Și

bărbatul a refuzat să îl lovească. ³⁶ Atunci i-a spus: Pentru că nu ai ascultat de vocea DOMNULUI, iată, imediat ce te vei fi depărtat de la mine, un leu te va ucide. Și imediat ce s-a depărtat de la el, un leu l-a găsit și l-a ucis. ³⁷ Apoi a găsit un alt bărbat și i-a spus: Lovește-mă, te rog. Și bărbatul l-a lovit, astfel încât prin lovire l-a rănit. ³⁸ Astfel, profetul a plecat și l-a așteptat pe împărat pe cale și s-a deghizat cu cenușă pe fața lui. ³⁹ Și pe când trecea împăratul, a strigat către împărat și a spus: Servitorul tău a ieșit în mijlocul luptei; și, iată, un om s-a abătut și a adus la mine un om și a spus: Păzește pe acest om; dacă va lipsi cumva, atunci viața ta va fi pentru viața lui sau altfel îmi vei plăti un talant de argint. ⁴⁰ Și pe când servitorul tău era ocupat încoace și încolo, el a dispărut. Și împăratul lui Israel i-a spus: Aceasta îți este judecata; tu însuși ai hotărât-o. ⁴¹ Și el s-a grăbit și și-a luat cenușa de pe fața lui; și împăratul lui Israel l-a recunoscut că era dintre profeți. ⁴² Iar el i-a spus: Astfel spune DOMNUL: Pentru că ai dat drumul din mâna ta unui om pe care l-am rânduit în întregime nimicirii, de aceea viața ta va merge pentru viața lui și poporul tău pentru poporul lui. ⁴³ Și împăratul lui Israel a mers la casa lui trist și nemulțumit și a venit în Samaria.

21

¹ Și s-a întâmplat după aceste lucruri, că Nabot izreelitul avea o vie în Izreel, care era în Izreel, lângă palatul lui Ahab, împăratul Samariei. ² Și Ahab i-a vorbit lui Nabot, spunând: Dă-mi via ta, pentru a o avea ca grădină de verdeturi, pentru că aceasta este aproape de casa mea; și îți voi da

pentru ea o vie mai bună decât ea; sau, dacă ți se pare bine, îți voi da valoarea ei în bani. ³ Și Nabot i-a spus lui Ahab: Departe fie de DOMNUL, ca eu să îți dau moștenirea părinților mei. ⁴ Și Ahab a intrat în casa lui trist și nemulțumit din cauza cuvântului pe care Nabot izreelitul i-l vorbise, pentru că spusese: Nu îți voi da moștenirea părinților mei. Și s-a culcat pe patul său și și-a întors fața și a refuzat să mănânce pâine. ⁵ Dar Izabela, soția lui, a venit la el și i-a spus: De ce este duhul tău atât de trist încât nu mănânci pâine? ⁶ Iar el i-a zis: Pentru că am vorbit lui Nabot izreelitul și i-am spus: Dă-mi via ta pentru bani; sau altfel, dacă îți place, îți voi da o altă vie pentru aceasta; și el a răspuns: Nu îți voi da via mea. ⁷ Și Izabela, soția sa, i-a zis: Nu guvernezi tu acum împărăția lui Israel? Ridică-te și mănâncă pâine și inima să îți fie veselă; eu îți voi da via lui Nabot izreelitul. ⁸ Astfel, ea a scris scrisori în numele lui Ahab și le-a sigilat cu sigiliul său și a trimis scrisorile la bătrânii și la nobilii care erau în cetatea lui, locuind cu Nabot. ⁹ Și ea a scris în scrisori, spunând: Proclamați un post și înălțați pe Nabot printre oameni; ¹⁰ Și puneți doi oameni, fii ai lui Belial, înaintea lui, pentru a aduce mărturie împotriva lui, spunând: Tu ai blasfemiat pe Dumnezeu și pe împărat. Și apoi scoateți-l și împroșați-l cu pietre încât să moară. ¹¹ Și oamenii cetății lui, bătrânii și nobilii care erau locuitorii cetății lui, au făcut precum Izabela a trimis la ei și precum era scris în scrisorile pe care li le trimisese ea. ¹² Ei au proclamat un post și l-au înălțat pe Nabot printre oameni; ¹³ Și au intrat doi oameni,

copii ai lui Belial, și au stat în picioare înaintea lui; și oamenii lui Belial au mărturisit împotriva lui, împotriva lui Nabot, în prezența poporului, spunând: Nabot a blasfemiat pe Dumnezeu și pe împărat. Apoi l-au scos din cetate și l-au împrășcat cu pietre, încât el a murit. ¹⁴ Atunci au trimis la Izabela, spunând: Nabot a fost împrășcat cu pietre și este mort. ¹⁵ Și s-a întâmplat, când Izabela a auzit că Nabot fusese împrășcat cu pietre și era mort, că Izabela i-a spus lui Ahab: Ridică-te, i-a în stăpânire via lui Nabot izreelitul, pe care a refuzat să ți-o dea pentru bani, pentru că Nabot nu mai este în viață, ci este mort. ¹⁶ Și s-a întâmplat, când Ahab a auzit că Nabot era mort, că Ahab s-a ridicat să coboare în via lui Nabot izreelitul, pentru a o lua în stăpânire. ¹⁷ Și cuvântul DOMNULUI a venit la Ilie tișbitul, spunând: ¹⁸ Ridică-te, coboară pentru a-l întâlni pe Ahab, împăratul lui Israel, care este în Samaria; iată, el este în via lui Nabot, unde a coborât pentru a o lua în stăpânire. ¹⁹ Și să îi vorbești, spunând: Astfel spune DOMNUL: Ai ucis și ai și luat de asemenea în stăpânire? Și să îi vorbești, spunând: Astfel spune DOMNUL: În locul unde câinii au lins sângele lui Nabot vor linge câinii sângele tău, chiar pe al tău. ²⁰ Și Ahab i-a spus lui Ilie: M-ai găsit, o dușmanul meu? Iar el i-a răspuns: Te-am găsit, pentru că te-ai vândut pentru a lucra ce este rău în ochii DOMNULUI. ²¹ Iată, voi aduce răul asupra ta și voi îndepărta posteritatea ta și voi stârpi din Ahab pe cel care urinează la perete și pe cel închis și pe cel rămas în Israel, ²² Și voi face casa ta precum casa lui Ieroboam, fiul lui Nebat,

și precum casa lui Baașa, fiul lui Ahia, pentru provocarea cu care m-ai provocat la mânie și ai făcut pe Israel să păcătuiască. ²³ Și despre Izabela de asemenea a vorbit DOMNUL, spunând: Câinii o vor mânca pe Izabela lângă zidul de la Izreel. ²⁴ Pe cel ce moare din Ahab în cetate câinii îl vor mânca; și pe cel ce moare în câmp, îl vor mânca păsările cerului. ²⁵ Dar nu fusese nimeni asemenea lui Ahab, care să se fi vândut pentru a lucra stricăciune în ochii DOMNULUI, pe care Izabela, soția sa, îl stârnea. ²⁶ Și a lucrat cu groaznică urâciune în urmarea idolilor, conform cu toate lucrurile pe care le-au făcut amoriții, pe care DOMNUL îi alungase dinaintea copiilor lui Israel. ²⁷ Și s-a întâmplat, după ce Ahab a auzit aceste cuvinte, că și-a rupt hainele și a pus sac pe carnea lui și a postit și s-a culcat în sac și umbla încet. ²⁸ Și cuvântul DOMNULUI a venit la Ilie țîșbitul, spunând: ²⁹ Vezi cum s-a umilit Ahab înaintea mea? Pentru că s-a umilit înaintea mea, nu voi aduce răul în zilele sale; ci în zilele fiului său voi aduce răul asupra casei lui.

22

¹ Și Siria și Israel au stat trei ani fără război. ² Și s-a întâmplat în al treilea an, că Iosafat, împăratul lui Iuda, a coborât la împăratul lui Israel. ³ Și împăratul lui Israel a spus servitorilor săi: Știți că Ramot în Galaad este al nostru și noi am tăcut și nu l-am luat din mâna împăratului Siriei? ⁴ Și i-a spus lui Iosafat: Vei merge cu mine la luptă la Ramot-Galaad? Și Iosafat i-a spus împăratului lui Israel: Eu sunt precum tu ești, poporul meu ca poporul tău, caii mei precum caii tăi. ⁵ Și Iosafat i-a

spus împăratului lui Israel: Întreabă, te rog, cuvântul DOMNULUI astăzi. ⁶ Atunci împăratul lui Israel a adunat pe profeți, cam patru sute de bărbați și le-a spus: Să merg împotriva Ramot-Galaadului la luptă, sau să îl las în pace? Iar ei au spus: Urcă-te; fiindcă DOMNUL îl va da în mâna împăratului. ⁷ Și Iosafat a spus: Nu mai este aici un profet al DOMNULUI în afară de aceștia, ca să îl întrebăm? ⁸ Și împăratul lui Israel i-a spus lui Iosafat: Este încă un bărbat, Micaia, fiul lui Imla, prin care noi putem întreba pe DOMNUL; dar îl urăsc, pentru că nu profetește binele referitor la mine, ci răul. Și Iosafat a spus: Să nu spună împăratul astfel. ⁹ Atunci împăratul lui Israel a chemat un ofițer și a spus: Grăbește aici pe Micaia, fiul lui Imla. ¹⁰ Și împăratul lui Israel și Iosafat, împăratul lui Iuda, au șezut fiecare pe tronul său, îmbrăcați cu robele lor, într-un loc gol la intrarea porții Samariei; și toți profeții profeteau înaintea lor. ¹¹ Și Zedechia, fiul lui Chenaana, își făcuse coarne de fier; și spunea: Astfel spune DOMNUL: Cu acestea vei împunge pe sirieni până îi vei mistui. ¹² Și toți profeții au profetit astfel, spunând: Urcă-te la Ramot-Galaad și prosperă, pentru că DOMNUL îl va da în mâna împăratului. ¹³ Și mesagerul care mersese să îl cheme pe Micaia i-a vorbit, spunând: Iată acum, cuvintele profeților declară binele împăratului cu o singură gură; să fie cuvântul tău, te rog, ca și cuvântul unuia dintre ei și vorbește ceea ce este bine. ¹⁴ Și Micaia a spus: Precum DOMNUL trăiește: ce DOMNUL îmi va spune, aceea voi vorbi. ¹⁵ Astfel el a venit la împărat. Și împăratul i-a spus:

Micaia, să mergem împotriva Ramot-Galaadului la luptă, sau să îl lăsăm în pace? Iar el i-a răspuns: Du-te și prosperă, pentru că DOMNUL îl va da în mâna împăratului. ¹⁶ Și împăratul i-a spus: De câte ori să te conjur că nu îmi vei spune decât ce este adevărat în numele DOMNULUI? ¹⁷ Iar el a spus: Am văzut tot Israelul împrăștiat pe dealuri, ca oi care nu au păstor; și DOMNUL a zis: Aceștia nu au stăpân; să se întoarcă fiecare om la casa lui în pace. ¹⁸ Și împăratul lui Israel i-a spus lui Iosafat: Nu ți-am zis eu că nu profetește binele referitor la mine, ci numai răul? ¹⁹ Iar el a spus: Ascultă tu de aceea cuvântul DOMNULUI: Am văzut pe DOMNUL șezând pe tronul său și toată oștirea cerurilor stând în picioare la dreapta lui și la stânga lui. ²⁰ Și DOMNUL a zis: Cine va convinge pe Ahab să se urce și să cadă la Ramot-Galaad? Și unul spunea într-un fel și un altul spunea într-alt fel. ²¹ Și a ieșit un duh și a stat în picioare înaintea DOMNULUI și a zis: Eu îl voi convinge. ²² Și DOMNUL i-a spus: Cum? Iar el a zis: Voi ieși și voi fi un duh de minciună în gura tuturor profeților lui. Iar el a spus: Să îl convingi și învingi de asemenea; ieși și fă astfel. ²³ De aceea acum, iată, DOMNUL a pus un duh de minciună în gura tuturor acestor profeți ai tăi și DOMNUL a vorbit rău referitor la tine. ²⁴ Dar Zedechia, fiul lui Chenaana, s-a apropiat și a lovit pe Micaia peste obraz și a spus: Pe ce cale a plecat Duhul DOMNULUI de la mine pentru a-ți vorbi ție? ²⁵ Și Micaia a zis: Iată, vei vedea în acea zi când vei intra în camera dinăuntru pentru a te ascunde. ²⁶ Și împăratul lui Israel a spus: Ia pe Micaia și du-

l înapoi la Amon, guvernatorul cetății, și la Ioas, fiul împăratului. ²⁷ Și să spui: Astfel zice împăratul: Puneți pe acesta în închisoare și hrăniți-l cu pâinea chinurii și cu apa chinurii, până mă întorc în pace. ²⁸ Și Micaia a zis: Dacă te întorci cu adevărat în pace, DOMNUL nu a vorbit prin mine. Și el a spus: Dați ascultare, popoarelor, fiecare dintre voi. ²⁹ Astfel, împăratul lui Israel și Iosafat, împăratul lui Iuda, s-au urcat la Ramot-Galaad. ³⁰ Și împăratul lui Israel i-a spus lui Iosafat: Eu mă voi deghiza și voi intra înătălie; dar tu îmbracă-te cu robele tale. Și împăratul lui Israel s-a deghizat și a mers înătălie. ³¹ Dar împăratul Siriei poruncise celor treizeci și două de căpetenii care conduceau carele sale, spunând: Nu vă luptați nici cu cel mic nici cu cel mare, în afară numai de împăratul lui Israel. ³² Și s-a întâmplat, când căpeteniile carelor l-au văzut pe Iosafat, că au spus: Negreșit acesta este împăratul lui Israel. Și s-au abătut pentru a lupta împotriva lui; și Iosafat a strigat. ³³ Și s-a întâmplat, când căpeteniile carelor au priceput că acesta nu era împăratul lui Israel, că s-au întors de la a-l urmări. ³⁴ Și un anumit om a tras cu arcul la întâmplare și a lovit pe împăratul lui Israel între încheieturile armurii; de aceea el a spus conducătorului carului său: Întoarce-ți mâna și scoate-mă din oștire, pentru că sunt rănit. ³⁵ Și bătălia a crescut în acea zi; și împăratul a stat în picioare în carul său împotriva sirienilor și a murit seara; și sângele curgea din rană în mijlocul carului. ³⁶ Și pe la apusul soarelui s-a făcut o strigare prin toată oștirea, spunând: Fiecare om la cetatea sa și fiecare om la țara sa! ³⁷ Astfel împăratul a murit

și a fost adus la Samaria; și l-au îngropat pe împărat în Samaria. ³⁸ Și unul spăla carul în iazul Samariei; și câinii au lins sângele său; și i-au spălat armura; conform cuvântului DOMNULUI pe care îl spusese. ³⁹ Și restul faptelor lui Ahab și tot ce a făcut, și casa de fildeș pe care a făcut-o, și toate cetățile pe care le-a construit, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel? ⁴⁰ Astfel, Ahab a adormit cu părinții săi; și Ahazia, fiul său, a domnit în locul său. ⁴¹ Și Iosafat, fiul lui Asa, a început să domnească peste Iuda în al patrulea an al lui Ahab, împăratul lui Israel. ⁴² Iosafat avea treizeci și cinci de ani când a început să domnească și a domnit douăzeci și cinci de ani în Ierusalim. Și numele mamei lui era Azuba, fiica lui Șilhi. ⁴³ Și el a umblat în toate căile lui Asa, tatăl său; și nu s-a abătut de la împlinirea lor, făcând ceea ce era drept în ochii DOMNULUI; totuși înălțimile nu au fost îndepărtate, fiindcă poporul încă oferea și ardea tămâie pe înălțimi. ⁴⁴ Și Iosafat a făcut pace cu împăratul lui Israel. ⁴⁵ Și restul faptelor lui Iosafat și puterea sa pe care a arătat-o și cum s-a războit, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda? ⁴⁶ Și rămășița de sodomiți, care rămăsese din zilele tatălui său, Asa, a alungat-o din țară. ⁴⁷ Nu era atunci un împărat în Edom; un guvernator era împărat. ⁴⁸ Iosafat a făcut corăbiile din Tarsis să meargă la Ofir după aur; dar ele nu au mers; căci corăbiile s-au sfărâmat în Ețion-Gheber. ⁴⁹ Atunci i-a spus Ahazia, fiul lui Ahab, lui Iosafat: Să meargă servitorii mei cu servitorii tăi în corăbii. Dar Iosafat a refuzat. ⁵⁰ Și Iosafat a adormit cu părinții săi și a fost îngropat cu părinții

săi în cetatea lui David, tatăl său; și Ioram, fiul său, a domnit în locul său. ⁵¹ Ahazia, fiul lui Ahab, a început să domnească peste Israel în Samaria în anul al șaptesprezecelea al lui Iosafat, împăratul lui Iuda, și a domnit doi ani peste Israel. ⁵² Și el a făcut ce este rău în ochii DOMNULUI și a umblat în calea tatălui său și în calea mamei sale și în calea lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască; ⁵³ Fiindcă a servit lui Baal și i s-a închinat și l-a provocat la mânie pe DOMNUL Dumnezeuul lui Israel, conform cu tot ce făcuse tatăl său.

lxxx

Biblia Traducerea Fidela
The Holy Bible in Romanian, Biblia Traducerea Fidela
translation

Public Domain

Language: Română (Romanian)

Translation by: Alex Crişan

Cuvântul păstrat al lui Dumnezeu în limba română, traducerea Fidela a Bibliei își are sursa în cele două manuscrise tradiționale, cele inspirate de Dumnezeu, Textul Masoretic (vechiul testament) și Textus Receptus (noul testament).

2024-04-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 13 Jul 2024 from source files dated 30 Apr 2024

eac30117-415c-5809-bea7-422bf6b959a9